

Број: 03-02-80/2026
Сарајево, 15.01.2026. године

**ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- Представнички дом -
госп Драган Миоковић, предсједавајући
- Дом народа -
госп Томислав Мартиновић, предсједавајући

Поштовани,

У складу са чланом IV.Б.3.7.ц) (III) Устава Федерације Босне и Херцеговине, а у вези са чл. 191. и 192. Пословника Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 69/07, 2/08, 26/20 и 13/24) и чл. 186. и 187. Пословника о раду Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 27/03, 21/09, 24/20 и 60/24), ради разматрања и усвајања по хитном поступку, достављам Вам **ПРИЈЕДЛОГ ЗАКОНА О РАЧУНИМА ЗА ПЛАЋАЊЕ**, који је утврдила Влада Федерације Босне и Херцеговине на 65. сједници, одржаној 14.01.2026. године.

Приједлог закона се доставља на службеним језицима и писмима Федерације Босне и Херцеговине у принтаној и електронској форми (ЦД).

С поштовањем,

Прилог:

- Приједлог закона на српском језику (ЦД),
- Изјава о усклађености,
- Образац број 2 и
- Образац ИФП НЕ.

Цо: Федерално министарство финансија -
Федерално министарство финансија
госп Тони Краљевић, министар

G. Pral-et

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА**

ЕИ

ПРИЈЕДЛОГ

**ЗАКОН
О РАЧУНИМА ЗА ПЛАЋАЊЕ***

Сарајево, јануар 2026. године

ПРИЈЕДЛОГ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлажемо да се Закон о рачунима за плаћање донесе по хитном поступку, у складу с чланом 191. Пословника Представничког дома („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 69/07, 2/08, 26/20 и 13/24) и чланом 186. Пословника о раду Дома народа Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 27/03, 21/09, 24/20 и 60/24), који предвиђају да се закон може донијети по хитном поступку само ако се тим законом уређују односи и питања за чије уређивање постоји неодложна потреба и ако би доношење закона у редовном поступку могло изазвати штетне посљедице за Федерацију Босне и Херцеговине (у даљем тексту

Образложење:

Доношење Закона о рачунима за плаћање представља један од кључних корака у модернизацији правног и институционалног оквира платног промета у Федерацији, те његовом потпунијем усклађивању са савременим европским стандардима, нарочито са Директивом 2014/92/EУ, Директивом 2018/843/EУ, Уредбом 2016/679/EУ и Уредбом 2015/751/EУ.

Доношењем Закона очекује се унапређење пружања услуга плаћања корисницима с основа повећања транспарентности и упоредивости накнада које су повезане с рачуном за плаћање, а у складу са најбољим међународним праксама.

Поред намјере да се домаћи платни промет модернизује и приближи високим захтјевима европских директива, доношењем овог закона Федерација би допринијела испуњавању захтјева БиХ у вези са чланством у SEPA међународном платном систему.

Закон омогућава отварање тржишта платних услуга за нове, небанкарске пружаоце, чиме се јача конкуренција, подстичу иновације и стварају услови за смањење цијена платних услуга за грађане и привреду. Истовремено, уводе се виши сигурносни стандарди, јачају механизми управљања оперативним и сигурносним ризицима, те се унапређује заштита корисника платних услуга, нарочито у контексту неауторизованих трансакција и електронских плаћања.

Посебан значај Закона огледа се у његовој улози у испуњавању регулаторних предуслова за приступање Босне и Херцеговине SEPA подручју (Single Euro Payments Area). Приступ SEPA систему омогућиће грађанима и привреди да врше безготовинска плаћања у еурима под истим условима као и у државама чланицама Европске уније, уз ниже трошкове, већу брзину и већу правну сигурност прекограничних трансакција. Тиме се уклањају постојеће разлике између домаћих и прекограничних плаћања и јача финансијска интеграција Босне и Херцеговине са европским тржиштем.

Улазак у SEPA подручје представља стратешки и историјски искорак ка дубљој интеграцији финансијског система Федерације у европски финансијски простор, унапређењу конкурентности домаће привреде, смањењу трошкова пословања, јачању безготовинског плаћања и смањењу сиве економије. Уједно, овај процес доприноси укупној економској конвергенцији Босне и Херцеговине са Европском унијом и представља важан корак у припремама за будуће чланство у Европској унији.

Стога се доношење Закона о платним услугама и усклађивање са SEPA стандардима не посматра само као регулаторна обавеза, већ као стратешка развојна мјера од дугорочног значаја за финансијску стабилност, економски раст и заштиту интереса грађана и привреде Федерације.

ЗАКОН
О РАЧУНИМА ЗА ПЛАЋАЊЕ

ДИО ПРВИ - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
(Предмет закона)

Овим законом уређују се рачуни за плаћање и услуге повезане са рачунима за плаћање, врсте рачуна, основни рачун, пребацивање рачуна физичких лица, регистри рачуна и регистри сефова, принудна наплата и транспарентност и упоредивост накнада повезаних са рачунима за плаћање на територији Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација).

Члан 2.
(Усклађеност са прописима Европске уније)

Овим се Законом врши дјелимично усклађивање са сљедећим секундарним изворима права ЕУ:

- Директива 2014/92/ЕУ Европског парламента и Савјета од 23. јула 2014. године о упоредивости накнада повезаних с рачунима за плаћање, пребацивању рачуна за плаћање и приступу рачунима за плаћање с основним услугама;

- Директива 2018/843/ЕУ Европског парламента и Савјета од 30. маја 2018. године о измјени Директиве (ЕУ) 2015/849 о спречавању коришћења финансијског система у сврху прања новца или финансирања тероризма и о измјени директива 2009/138/ЕС и 2013/36/ЕУ;

- Уредба 2016/679/ЕУ Европског парламента и Савјета од 27. априла 2016. године о заштити појединаца у вези с обрадом личних података и о слободном кретању таквих података те о стављању ван снаге Директиве 95/46/ЕЗ

- Уредба 2015/751/ЕУ Европског парламента и Савјета од 29. априла 2015. године о међубанкарским накнадама за платне трансакције на основу картица.

Члан 3.
(Појмови)

(1) Поједини изрази употребљени у овом закону имају сљедећа значења:

а) имаоци рачуна за плаћање (у даљем тексту: имаоци) су: правна лица и дијелови правних лица, односно привредна друштва, јавна предузећа, банке и друге финансијске организације, платне институције, удружења, јавне институције, органи управе, органи јединица локалне самоуправе, те остали облици организовања чије је оснивање регистровано код надлежног органа или основано законом, физичка лица која самостално обављају регистровану пословну дјелатност (у даљем тексту: пословни субјекти), као и физичка лица која у складу са прописима врше плаћања преко рачуна те страна правна и физичка лица;

б) банка је правно лице чије је оснивање, пословање, управљање, надзор и престанак рада уређено прописима о пословању банака;

- ц) пружалац платних услуга је правно лице чије је оснивање, пословање, управљање, надзор и престанак рада уређено прописима о платним услугама и која има дозволу Агенције за банкарство Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Агенција);
 - д) рачун за плаћање је рачун којег отвара пружалац платних услуга у име имаоца и који се користи за извршавање платних трансакција;
 - е) носач података је средство које имаоцу омогућава чување података упућених лично њему, на начин да му ти подаци остану доступни за будућу употребу током периода примјереног сврси података и који омогућава репродуковање сачуваних података у непромијењеном облику;
 - ф) пасивна каматна стопа јесте свака стопа по којој се плаћају камате имаоцу у погледу новчаних средстава која се налазе на рачуну за плаћање.
- (2) Поједини појмови који су дефинисани у пропису о платним услугама, имају исто значење и у овом закону, ако није другачије одређено овим законом.
- (3) Изрази који се користе у овом закону, а имају родно значење, односе се једнако на мушки и женски род.

Члан 4. (Примјена других прописа)

При обављању послова повезаних са рачуном за плаћање примјењују се прописи који уређују платне услуге, заштиту права и интереса корисника финансијских услуга, као и одредбе прописа којима се уређују облигациони односи и извршни поступци.

Члан 5. (Банкарске услуге)

Банка је, поред обављања платних услуга у складу са прописом о платним услугама, овлашћена за слjedeће услуге повезане са рачуном за плаћање:

- а) отварање, вођење и затварање рачуна учесника,
- б) вођење евиденција рачуна ималаца,
- ц) вођење евиденције о редослиједу плаћања те других прописаних евиденција, достављање података и извјештаја у складу са овим законом и другим прописима и
- д) извршавање налога принудне наплате у складу са прописима.

ДИО ДРУГИ - РАЧУНИ ЗА ПЛАЋАЊЕ, РЕГИСТРИ И ПРИНУДНА НАПЛАТА

ПОГЛАВЉЕ I. РАЧУНИ ИМАЛАЦА

Одјељак А. Рачуни за плаћање

Члан 6. (Рачун за плаћање)

- (1) Рачун за плаћање може бити текући рачун или други платни рачун, отворен на основу уговорног односа или на основу прописа који намеће обавезу отварања рачуна за плаћање без захтјева имаоца.

- (2) Микрокредитна друштва, платне институције, друштва за издавање електронског новца и јавни поштански оператери могу водити само рачуне за плаћање који се користе искључиво за извршавање платних трансакција у складу са прописом о платним услугама.
- (3) Пружалац платних услуга дужан је, прије закључења уговора, имаоцу доставити или ставити на располагање, у писаној форми или електронском облику информације о свим важним условима коришћења услуга повезаних са рачуном за плаћање.
- (4) Рачуни за плаћање који улазе у систем Јединственог рачуна трезора, у складу са прописима из области буџета и трезора, сматрају се текућим рачунима.
- (5) Приликом отварања рачуна за плаћање физичком лицу који има законит боравак у Федерацији, укључујући и приступ основном рачуну из члана 9. овог закона, забрањена је свака дискриминација, непосредна или посредна, а нарочито по основу расе, пола, генетских особина, националне припадности, социјалног поријекла, рођења, вјероисповијести, политичког или другог увјерења, имовинског стања, мјеста боравка, културе, језика, старости, сексуалног одређења и психичког или физичког инвалидитета.
- (6) Пружаоци платних услуга дужни су водити евиденцију свих рачуна за плаћање.
- (7) Страна физичка и правна лица отварају нерезидентне рачуне и врше пословање преко тих рачуна у складу с одредбама овог закона и другим прописима.
- (8) Забрањено је пружаоцу платних услуга да имаоцу отвори скривене рачуне за плаћање или пружи друге услуге које омогућавају, посредно или непосредно, прикривање идентитета имаоца.
- (9) Федерални министар финансија (у даљем тексту: Министар) подзаконским актом прописује услове и начин отварања, вођења и затварања рачуна за плаћање који нису текући рачуни.

Члан 7. (Текући рачун)

- (1) Текући рачун је платни рачун којег отвара и води банка у име имаоца, за намјену извршавања платних трансакција и за друге намјене везане за услуге које банка пружа имаоцу.
- (2) Банка отвара и затвара текуће рачуне имаоцима под условима утврђеним другим позитивним прописима односно на основу уговорног односа.
- (3) Банка је дужна, прије закључења уговора о текућем рачуну, имаоцу доставити или ставити на располагање, у писаној форми или електронском облику информације о свим важним условима коришћења услуга повезаних са текућим рачуном.
- (4) Банка може мијењати одредбе уговора закљученог на основу одредби из става (2) овог члана, а у складу са измјенама прописа који уређују пословање банака, заштиту корисника финансијских услуга, облигационе односе и платне услуге.

- (5) Имаоци могу имати више текућих рачуна код више банака, према свом избору, а у складу са одредбама овог закона. Код једне банке ималац може имати отворен само један текући рачун.
- (6) Средства која се воде на текућем рачуну сматрају се депозитом по виђењу.
- (7) Банка је једина овлашћена за отварање и вођење текућих рачуна. Остали пружаоци платних услуга не смију отворати и водити текуће рачуне.
- (8) Банци је забрањено да имаоцу отвори скривене текуће рачуне и изда штедне књижице или пружи друге услуге које омогућавају, посредно или непосредно, прикривање идентитета имаоца.
- (9) Министар подзаконским актом прописује услове и начин отварања, вођења и затварања текућих рачуна, као и њихову јединствену структуру, а може прописати и услове и начин отварања, вођења и затварања текућих рачуна за извршавање међународних платних трансакција, као и јединствену структуру тих рачуна.

Одјељак Б. Рачуни физичких лица

Члан 8. (Отварање и евиденција)

- (1) Физичка лица код банака могу отворити текуће рачуне, рачуне за полагање новчаних депозита и улога на штедњу, девизне рачуне и друге рачуне у складу са закљученим уговором, прописима који уређују облигационе односе и с овим законом.
- (2) Физичка лица користе услуге повезане са рачуном за плаћање у сврхе које нису намијењене њиховој пословној или другој комерцијалној дјелатности.
- (3) Банка је дужна водити евиденцију рачуна из става (1) овог члана, који су отворени у тој банци, а та евиденција се обједињава у Регистру рачуна физичких лица (у даљем тексту: Регистар).
- (4) Физичко лице је дужно обавијестити банку о свакој промјени података који се воде у евиденцији рачуна банке, у року од осам дана од дана промјене извршене у одговарајућим евиденцијама.

Члан 9. (Основни рачун)

- (1) Рачун са основним услугама (у даљем тексту: основни рачун) је текући рачун који се користи за извршавање платних трансакција у конвертибилним маркама и обухвата:
 - а) услуге отварања, вођења и затварања тог рачуна;
 - б) услуге које омогућавају уплату готовог новца на рачун за плаћање и примање уплата од трећих лица;
 - ц) услуге које омогућавају исплату готовог новца с рачуна на шалтерима или на банкоматима и другим сличним уређајима;
 - д) услуге преноса новчаних средстава с рачуна и то:

- 1) директним задужењем,
 - 2) коришћењем платне картице, укључујући плаћања путем интернета, у случају када је таква плаћања могуће извршити платном картицом коју банка издаје физичком лицу,
 - 3) одобрења, укључујући трајни налог, на терминалима и на шалтерима и путем система интернет банкарства.
- (2) Банка је дужна физичком лицу које има законит боравак у Федерацији, а нема отворен други текући рачун - на његов захтјев омогућити отварање и коришћење основног рачуна.
- (3) Законит боравак у Федерацији у вези са ставом (2) овог члана означава боравак физичког лица у Федерацији у складу с прописима којима се уређују пребивалиште и боравиште грађана, односно боравак странаца у складу са прописом о странцима, укључујући и странца који борави у Федерацији у складу са прописима којима се уређују азил и избјеглице или на основу међународног уговора.
- (4) Банка не смије физичком лицу из става (2) овог члана нудити услуге из става (1) овог члана у оквиру основног рачуна у обиму који је мањи од оног у којем их иначе нуди у оквиру рачуна за плаћање који није основни рачун. Све банке које воде платне рачуне морају да физичком лицу понуде основни рачун чије отварање и кориштење не смију да ограниче или услове уговарањем дозвољеног прекорачења или кредитне картице, односно уговарањем друге додатне услуге, о чему су дужне објављивати информације о доступности основног платног рачуна, накнадама, условима и начину остваривања права на основни рачун и право приговора.
- (5) Банка је дужна на захтјев физичког лица из става (2) овог члана отворити основни рачун, или тај захтјев одбити, без одлагања, а најкасније у року од десет радних дана од дана пријема уредног захтјева.
- (6) У вези са ставом (5) овог члана, банка је дужна претходно провјерити да ли физичко лице има отворен текући рачун код друге банке или, ако не изврши ову провјеру, прибавити изјаву у писаној форми о томе да ли код друге банке има отворен рачун који му омогућава коришћење услуга из става (1) овог члана.
- (7) Банка ће одбити захтјев за отварање основног рачуна ако физичко лице код друге банке већ има отворен текући рачун који му омогућава коришћење услуга из става (1) овог члана, осим у случају да је дао изјаву у писаној форми и доставио обавјештење друге банке да ће исти рачун бити угашен након отварања основног рачуна те ако физичко лице одбије дати писмени пристанак за провјеру и коришћење неопходних података.
- (8) Банка је дужна одбити захтјев физичког лица за отварање основног рачуна само ако би, због немогућности да извршава обавезе идентификације и праћења клијената, а тиме и успостављања пословног односа с њим, утврђеним прописима којима се уређује спрјечавање прања новца и финансирања терористичких активности, отварање таквог платног рачуна имало за посљедицу кршење, односно повреду тих прописа, и дужна је да поступа у складу са тим прописима, као и у случају да успостављање пословног односа са клијентом може да доведе до значајног повећања репутацијског ризика по банку.
- (9) У случају одбијања из става (8) овог члана банка је дужна обавијестити надлежну полицијску управу и провести друге поступке у складу с прописима којима је уређено спречавање прања новца и финансирања терористичких активности.

- (10) Ако банка одбије захтјев физичког лица за отварање основног рачуна због разлога наведених у ст. (7) или (8) овог члана, дужна је без одгађања и без накнаде, писаним путем, обавијестити физичко лице о тој одлуци и разлогу одбијања, о чему је дужна да чува документацију најмање пет година, осим ако би откривање разлога било супротно циљевима националне сигурности, јавном интересу или прописима којима је уређено спречавање прања новца и финансирања терористичких активности.
- (11) Банка је дужна, у случају одбијања захтјева за отварање основног рачуна физичком лицу, у обавијести из става (10) овог члана посебно назначити упуту о праву на приговор и могућност вансудског рјешавања спора у вези са отварањем основног рачуна, а у складу са прописом којим се уређује заштита корисника финансијских услуга.
- (12) Банке су дужне да међусобно сарађују у поступку провјере из става (6) овог члана. Подаци које банке прикупљају и размјењују у поступку те провјере могу се прибављати ако је лице на које се ови подаци односе претходно дало писмени пристанак за коришћење истих у наведену сврху, а у складу с прописима о заштити личних података.

Члан 10. **(Накнада за основни рачун)**

- (1) Банке пружају услуге везане за основни рачун уз разумну накнаду узимајући у обзир њене стварне трошкове.
- (2) Изузетно од става (1) овог члана, накнада за услуге основног рачуна за физичка лица који су социјално осјетљиве категорије корисника финансијских услуга не може бити већа од 0,15% просјечне мјесечне нето плате исплаћене у Федерацији, према подацима Федералног завода за статистику, за претходну календарску годину.
- (3) Накнада по основу услуге основног рачуна обухвата:
- а) све услуге основног платног рачуна из члана 9. став (1) овог закона које нису услуге извршавања платних трансакција, то јест услуге преноса новчаних средстава,
 - б) услуге извршавања платних трансакција, то јест преноса новчаних средстава употребом дебитне платне картице која је везана за основни рачун,
 - ц) седам услуга извршавања платних трансакција, то јест преноса новчаних средстава мјесечно у појединачном износу до 100 КМ, које банка иначе наплаћује физичким лицима у складу са својом пословном политиком и тарифом, а што не укључује плаћања банци по основу коришћења њених других услуга.
- (4) За извршење платних трансакција које нису обухваћене ставом (3) овог члана банке наплаћују накнаде у складу са уговором и одговарајућом тарифом банке, а које не могу бити веће од оних које оне уобичајено наплаћују за извршавање таквих платних трансакција.
- (5) Влада Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Влада) ће на приједлог Министра подзаконским актом утврдити листу корисника финансијских услуга који припадају социјално осјетљивим категоријама из става (2) овог члана.

Члан 11.
(Раскид уговора о основном рачуну)

(1) Банка може једнострано раскинути уговор о основном рачуну ако је испуњен најмање један од сљедећих услова:

а) основни рачун је намјерно коришћен у незаконите сврхе,

б) на основном рачуну није извршена ниједна платна трансакција дуже од 24 узастопна мјесеца,

ц) корисник је право на основни рачун остварио на основу неистинитих информација,

д) корисник је накнадно отворио други рачун помоћу којег може вршити плаћање и који му омогућава да користи услуге банке у складу са овим законом,

е) корисник више нема законито боравиште у Федерацији,

ф) под условима за раскид уговора утврђеним другим законом.

(2) Ако банка намјерава да раскине уговор о основном рачуну због испуњености једног или више услова из става (1) тач. б), д) и е) овог члана, дужна је физичком лицу без накнаде, у писменој форми, на папиру или на другом трајном носачу података, доставити обавијест о разлозима за тај раскид и позвати га да тај разлог отклони у року од најмање два мјесеца, осим ако би навођење разлога било супротно циљевима националне сигурности или јавном интересу.

(3) Ако корисник не отклони разлог раскида и то не докаже у року из става (2) овог члана, уговор о основном рачуну раскида се истеком тог рока.

(4) Ако банка раскине уговор о основном рачуну због испуњености једног или оба услова из става (1) тач. а), ц) и ф) овог члана, раскид тог уговора производи правни учинак одмах у тренутку доставе физичком лицу обавијести о раскиду. Обавијест о раскиду уговора доставља се сходно ставу (2) овог члана, без накнаде.

(5) Банка је дужна у обавијести о раскиду уговора о основном рачуну посебно назначити упуту о праву корисника на приговор и могућност вансудског рјешавања спора у складу са одредбама прописа о платним услугама и заштити корисника финансијских услуга.

(6) На питања раскида уговора о основном рачуну која нису уређена овим законом примјењују се одредбе прописа о облигационим односима.

(7) Одредбе става (1) тач. а) и ц) и става (6) овог члана сходно се примјењују и на једнострано раскид осталих уговора о рачуну за плаћање који су закључени са физичким лицем.

Одјељак Ц. Пребацивање рачуна за плаћање

Члан 12.

(Пружање услуге пребацивања рачуна за плаћање)

Пружалац платних услуга дужан је пружати услугу пребацивања рачуна за плаћање у истој валути сваком физичком лицу који отвори или има рачун за плаћање код пружаоца платних услуга који се налази на територији Федерације.

Члан 13.

(Услуга пребацивања рачуна за плаћање)

- (1) Ради пребацивања рачуна за плаћање, физичко лице подноси захтјев пружаоцу платне услуге (у даљем тексту: пружалац платне услуге - прималац).
- (2) Приликом пребацивања рачуна за плаћање, пружалац платних услуга код којег физичко лице отвори или има рачун за плаћање који жели да пребаца (у даљем тексту: пружалац платних услуга - преносилац) дужан је да пружаоцу платних услуга - примаоцу:
 - а) пренесе информације о свим или појединим трајним налозима за кредитне трансфере, понављајућим директним задужењима и понављајућим долазним кредитним трансферима који се извршавају на рачуну за плаћање, и/или
 - б) пренесе расположива новчана средства са рачуна за плаћање који физичко лице има код пружаоца платних услуга - преносиоца на рачун за плаћање који физичко лице отвори или има код пружаоца платних услуга - примаоца, уз затварање или без затварања рачуна за плаћање код пружаоца платних услуга - преносиоца.
- (3) Приликом пребацивања рачуна за плаћање не преноси се број рачуна за плаћање који је физичко лице имало код пружаоца платних услуга - преносиоца на рачун за плаћање који физичко лице отвори или има код пружаоца платних услуга - примаоца.
- (4) Одредбе овог закона којима се уређује промјена рачуна примењују се сходно и на промјену рачуна за плаћање физичког лица код истог пружаоца платних услуга, тј. на промјену рачуна за плаћање када је исти пружалац платних услуга истовремено и претходни и нови пружалац платних услуга.

Члан 14.

(Овлашћење)

- (1) Пружалац платних услуга - прималац дужан је да започне са предузимањем радњи које се односе на пребацивање рачуна за плаћање по пријему овлашћења физичког лица за пребацивање рачуна за плаћање (у даљем тексту: овлашћење).
- (2) Овлашћење се саставља у писаној форми, на једном од службених језика у Босни и Херцеговини, при чему је пружалац платних услуга - прималац дужан да, одмах након пријема тог овлашћења, физичком лицу достави његов примјерак или копију.

(3) Овлашћењем физичко лице даје сагласност пружаоцу платних услуга - преносиоцу и пружаоцу платних услуга - примаоцу за предузимање свих или појединих радњи код пребацивања рачуна за плаћање које су ти пружаоци платних услуга дужни спроводити у складу са овим законом.

(4) Овлашћењем се одређују:

а) трајни налог, сагласност за директна задужења, долазећи кредитни трансфери и друге платне услуге чије се извршење преноси на рачун за плаћање код пружаоца платних услуга - примаоца,

б) дан почетка извршавања трајних налога и директних задужења са рачуна за плаћање код пружаоца платних услуга - примаоца, при чему овај рок не може бити краћи од шест радних дана од дана када је пружалац платних услуга - прималац примио документацију од пружаоца платних услуга – преносиоца и

ц) дан затварања платног рачуна, ако жели затварање тог рачуна код претходног пружаоца платних услуга.

Члан 15.

(Обавезе пружаоца платних услуга – примаоца)

Пружалац платних услуга - прималац дужан је да, у року од два радна дана од дана пријема овлашћења, поднесе захтјев пружаоцу платних услуга - преносиоцу да, у складу са тим овлашћењем изврши слjedeће радње:

а) достави пружаоцу платних услуга - примаоцу и физичком лицу, ако је оно то изричито затражило, попис постојећих трајних налога за кредитне трансфере и доступне информације о овлашћењу за директна задужења, који се пребацују у року од пет радних дана од дана пријема овог захтјева;

б) достави пружаоцу платних услуга - примаоцу и физичком лицу, ако је оно то изричито затражило, доступне информације о понављајућим долазним кредитним трансферима и директним задужењима којима управља повјерилац која су извршена на рачуну за плаћање у претходних 13 мјесеци у року од пет радних дана од дана пријема овог захтјева;

ц) ако пружалац платних услуга - преносилац нема успостављен систем за аутоматско преусмјеравање долазних кредитних трансфера и директних задужења на рачун за плаћање који је физичко лице отворило или има код пружаоца платних услуга - примаоца, престаје примати директна задужења и долазне кредитне трансфере од дана наведеног у овлашћењу;

д) обустави извршавање трајних налога од дана наведеног у овлашћењу;

е) пренесе расположива новчана средства са рачуна за плаћање који је физичко лице отворило или који има код пружаоца платних услуга - примаоца, на дан који је физичко лице одредило и

ф) затражи затварање рачуна за плаћање код пружаоца платних услуга - преносиоца на дан који је физичко лице одредило.

Члан 16.

(Обавезе пружаоца платних услуга – преносиоца)

(1) Након пријема захтјева из члана 15. овог закона од пружаоца платних услуга - примаоца, пружалац платних услуга - преносилац дужан је, у складу са овлашћењем извршити слjedeће радње:

- а) ако пружалац платних услуга - преносилац нема успостављен систем за аутоматско преусмјеравање долазних кредитних трансфера и директних задужења на рачун за плаћање који је физичко лице отворило или има код пружаоца платних услуга - примаоца, престаје прихватати долазне кредитне трансфере и директна задужења на рачуну за плаћање од дана наведеног у овлашћењу, о чему обавјештава платиоце и примаоце плаћања који учествују у тим трансакцијама;
 - б) обуставити трајне налоге од дана наведеног у овлашћењу;
 - ц) пренијети расположива новчана средства са рачуна за плаћање на рачун за плаћање који је физичко лице отворило или који посједује код пружаоца платних услуга - примаоца на дан одређен у овлашћењу и
 - д) не доводећи у питање одредбе овог закона и прописа о платним услугама које се односе на отказни рок физичког лица, затворити рачун за плаћање на дан одређен у овлашћењу ако физичко лице нема неизмирених обавеза на том рачуну за плаћање и под условом да су извршене радње из тач. а), б) и д) овог става и одмах обавијестити физичко лице уколико неизмирене обавезе спрјечавају затварање његовог рачуна за плаћање.
- (2) Пружалац платних услуга - преносилац не може блокирати платни инструмент прије дана утврђеног у овлашћењу физичког лица, како пружање тих платних услуга физичком лицу не би било прекинуто током преbacивања рачуна за плаћање.
- (3) Одредбе става (2) овог члана не утичу на примјену одредби прописа о платним услугама које се односе на ограничење коришћења платног инструмента.

Члан 17.

(Обавезе пружаоца платних услуга – примаоца након пријема затражених информација)

- (1) У року од пет радних дана, од дана пријема информација затражених од пружаоца платних услуга - преносиоца, пружалац платних услуга - прималац дужан је, у складу са овлашћењем извршити сљедеће радње:
- а) активирати трајне налоге које је физичко лице одредио у овлашћењу и извршава их почев од дана утврђеног у овлашћењу;
 - б) обезбиједити услове за извршавање директних задужења које је физичко лице одредило у овлашћењу почев од дана утврђеног у овлашћењу;
 - ц) обавијестити физичко лице и о другим правима у вези са извршавањем директних задужења која су уговорена у складу са прописом којим се уређује јединствено подручје плаћања у еурима (СЕПА платне трансакције - нпр. право да се умањи износ директних задужења, право давања сагласности на свако појединачно директно задужење, право да блокира директно задужење);
 - д) обавијестити платиоце који иницирају извршење понављајућих долазећих кредитних трансфера, који су утврђени у овлашћењу, о рачуну за плаћање физичког лица отвореном код пружаоца платних услуга - примаоца и доставља платиоцима копију или примјерак овлашћења физичког лица, а ако пружалац платних услуга - прималац нема све информације које су му потребне да обавијести платиоце, недостајуће информације тражи од физичког лица или пружаоца платних услуга - преносиоца и
 - е) обавијестити примаоце плаћања који иницирају платну трансакцију за директно задужење рачуна за плаћање физичког лица, а који су утврђени у овлашћењу, о рачуну за плаћање код пружаоца платних услуга - примаоца и о дану од када ће се директна задужења извршавати са тог рачуна за плаћање и достави примаоцима плаћања копију или примјерак овлашћења физичког лица, а ако пружалац платних

услуга - прималац нема све информације које су му потребне да обавијести примаоце плаћања, недостајуће информације тражи од физичког лица или пружаоца платних услуга - преносиоца.

- (2) У случају да физичко лице одлучи само дати платиоцима и/или примаоцима плаћања податке из става (1) тач. д) и е) овог члана, пружалац платних услуга - прималац дужан је том физичком лицу, у року из става (1) овог члана, доставити обавјештење у писаној форми, које мора садржавати податке о рачуну за плаћање и дану утврђеном у овлашћењу физичког лица од када ће пружалац платних услуга - прималац отпочети извршавање понављајућих долазних кредитних трансфера и директних задужења.

Члан 18.

(Накнаде повезане са пребацивањем рачуна за плаћање)

- (1) Пружалац платних услуга - преносилац и пружалац платних услуга - прималац дужни су обезбиједити физичком лицу без накнаде приступ свим расположивим подацима о постојећим трајним налозима и директним задужењима које има код тих пружалаца платних услуга.
- (2) Пружалац платних услуга - преносилац не смије наплатити накнаду физичком лицу или пружаоцу платних услуга - примаоцу за давање података које од њега, у складу са чланом 15. овог закона, затражи пружалац платних услуга - прималац.
- (3) На накнаду за затварање рачуна за плаћање примјењују се одредбе овог закона и прописа којим се уређује заштита корисника финансијских услуга.
- (4) За услуге из чл. 16. и 17. овог закона, осим за услуге из ст. (1) до (3) овог члана, пружалац платних услуга - преносилац и пружалац платних услуга - прималац могу наплатити физичком лицу накнаде које морају бити разумне и у складу са стварним трошковима тог пружаоца платних услуга и не могу бити више од просјечних накнада које се за те услуге наплаћују другим корисницима платних услуга.

Члан 19.

(Одговорност)

- (1) Пружалац платних услуга који је укључен у поступак пребацивања рачуна за плаћање дужан је да, без одлагања, надокнади физичком лицу имовинску штету, укључујући накнаде и камате, коју је физичко лице претрпјело због тога што тај пружалац платних услуга није у цијелости или дјелимично испунио своје обавезе из чл. 15., 16. и 17. овог закона.
- (2) Одговорност пружаоца платних услуга искључена је у случају изузетних и непредвиђених околности на које пружалац платних услуга, који се позива на те околности, није могао утицати и чије се посљедице не би могле избјећи упркос поступању са потребном пажњом, као и у случају када је пружалац платних услуга био дужан примијенити други пропис те и у случају када је финансијски губитак посљедица обмане или преваре од стране физичког лица, или ако је физичко лице намјерно или грубом непажњом пропустило да испуни своје обавезе у вези са промјеном платног рачуна у складу са овим законом.

- (3) Одговорност пружаоца платних услуга утврђује се у складу са општим правилима о одговорности за штету и прописом о платним услугама.

Члан 20.

(Информације о пребацивању рачуна за плаћање)

- (1) Пружалац платних услуга дужан је физичком лицу учинити доступним слjedeће информације о пребацивању рачуна за плаћање:
- а) обавезама и одговорностима пружаоца платних услуга - преносиоца и пружаоца платних услуга - примаоца, у свакој појединачној фази поступка пребацивања рачуна за плаћање из чл. 14. до 18. овог закона;
 - б) роковима за извршење сваке поједине радње у поступку пребацивања рачуна за плаћање,
 - ц) накнадама које се наплаћују у поступку пребацивања, уколико се наплаћују,
 - д) информације о томе које податке физичко лице треба да достави и
 - е) праву на вансудско рјешавање спорова у складу са важећим прописима.
- (2) Пружалац платних услуга дужан је физичком лицу на његов захтјев, без накнаде, доставити информације из става (1) овог члана као и ставити на располагање и друге информације, укључујући и информације о систему заштите депозита чији је пружалац платних услуга члан, ако је то примјењиво.
- (3) Информације из става (1) овог члана морају бити доступне физичком лицу без накнаде у папирној форми или на другом трајном носачу података у свим просторијама пружаоца платних услуга којима физичка лица имају приступ, морају увијек бити доступне у електронском облику на њиховој интернет страници и морају се пружити физичким лицима на њихов захтјев.

Одјељак Д. Рачуни пословних субјеката

Члан 21.

(Пословни субјекти)

- (1) За потребе плаћања, пословни субјекти су дужни отворити текуће рачуне у банкама и дужни су водити новчана средства на тим рачунима и вршити плаћања преко рачуна у складу са овим законом и прописом о платним услугама. Међусобна права и обавезе уређују се закључивањем уговора о отварању и вођењу текућег рачуна.
- (2) Пословни субјекти из Федерације могу отворити текуће рачуне код банака са сједиштем у Федерацији и организационих дијелова банака из Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, које послују у Федерацији и имају дозволу коју је издала Агенција.
- (3) Организациони дијелови пословних субјеката са сједиштем у Федерацији који послују у Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине могу имати отворене текуће рачуне организационог дијела код банака са сједиштем у Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, које имају дозволу Агенције за банкарство Републике Српске.

- (4) Организациони дијелови пословних субјеката са сједиштем у Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, који послују у Федерацији, морају имати отворен текући рачун организационог дијела код банака у Федерацији.

Члан 22.
(Отварање рачуна)

- (1) Банка, у складу са чланом 7. став (1) овог закона, отвара пословном субјекту сљедеће рачуне:

- а) текући рачун,
- б) рачуне организационим дијеловима пословног субјекта, који се региструју у складу са важећим прописима,
- ц) рачуне за посебне намјене (чија је намјена утврђена овим законом или другим прописом: средства резерви, средства депозита, издвојена средства за посебне намјене, средства солидарности, средства за опрему органа управе, средства за инвестиције, средства издвојена по основу издатих инструмената осигурања плаћања и друга средства која се издвајају на посебне рачуне),
- д) девизне рачуне и
- е) рачуне јавних прихода.

- (2) Рачуни организационих дијелова пословног субјекта и рачуни за посебне намјене саставни су дио текућег рачуна пословног субјекта преко јединственог идентификационог броја или матичног броја, ако овим законом, односно другим прописом није другачије одређено.

- (3) Банка је дужна водити евиденцију рачуна из става (1) овог члана, који су отворени у тој банци, а та евиденција се обједињава у Јединственом регистру рачуна пословних субјеката (у даљем тексту: Јединствени регистар).

- (4) Пословни субјекат је дужан да обавијести банку о свакој промјени података који се воде у евиденцији рачуна банке, у року од осам дана од дана промјене извршене у одговарајућим регистрима.

- (5) Министар подзаконским актом прописује начин вођења и садржај евиденције рачуна пословних субјеката који води банка.

Члан 23.
(Одређивање главног рачуна)

- (1) Код једне банке пословни субјекат може да има отворен само један текући рачун у конвертибилним маркама и по један рачун за сваки организациони дио.

- (2) Код једне банке пословни субјекат може да има отворено више рачуна за посебне намјене у складу са потребама, односно прописима.

- (3) Ако пословни субјекат у банкама има више од једног текућег рачуна, дужан је одредити рачун (у даљем тексту: главни рачун) на којем ће се извршавати налози за плаћање царина и царинских дажбина, посебних пореза-акциза, пореза на додатну вриједност, пореза на доходак и других пореза по посебним прописима, налози за плаћање доприноса из плата и на плате, налози за остале јавне приходе по посебним

прописима, налози за принудну наплату законских обавеза и јавних прихода, налози за наплату хартија од вриједности и инструмената осигурања плаћања, те налози за извршење судских одлука и других извршних исправа (у даљем тексту: налози за принудну наплату) и водити евиденцију о неизвршеним налозима за плаћање.

- (4) Пословни субјекат је дужан да поднесе захтјев за одређивање главног рачуна банци у писаној форми.
- (5) Банка не може отворити текући рачун пословном субјекту који у Јединственом регистру има блокиран рачун.

Члан 24. (Главни рачун)

- (1) Главни рачун пословног субјекта отвара се, по правилу, у сједишту пословног субјекта код организационих дијелова банака са сједиштем у Федерацији или организационих дијелова банака из Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине који послују у Федерацији и имају дозволу Агенције. Банка води евиденцију текућих рачуна пословних субјеката који су отворили рачуне у тој банци уз навођење прописане ознаке за главни рачун.
- (2) Пословни субјекат може да промијени главни рачун само ако на том рачуну нема евидентиране неизвршене налоге за принудну наплату и другом текућем рачуну код друге банке додијелити статус главног рачуна, уз подношење доказа у писаној форми банци која води главни рачун о одређивању другог текућег рачуна као главног рачуна.

Одјељак Е. Затварање рачуна

Члан 25. (Затварање текућег рачуна имаоца)

- (1) Банка, на захтјев имаоца, затвара текући рачун у складу са уговором или по службеној дужности у складу са прописима који за посљедицу имају затварање рачуна.
- (2) Затварање текућег рачуна и гашење платне картице физичком лицу банка врши без накнаде.
- (3) Банке не могу затворити текући рачун физичког лица на чијем рачуну постоје евидентирани, а неизвршени налози за принудну наплату.
- (4) Банка је обавезна прописати процедуре за поступање са неактивним рачунима и уговором са имаоцима уредити односе из истог основа.
- (5) Забрањено је пословним субјектима чији су рачуни блокирани као и физичким лицима на чијим рачунима постоје евидентирани, а неизвршени налози за принудну наплату, да отварају нове рачуне.

Члан 26.
(Затварање главног рачуна)

- (1) Главни рачун пословног субјекта на терет којег су евидентирани неизвршени налози за принудну наплату не може се затворити.
- (2) Изузетно од става (1) овог члана, главни рачун може се затворити на основу прописа који као посљедицу примјене имају затварање рачуна и у том случају се налози за принудну наплату евидентирају на рачуну правног сљедбеника или се враћају налогодавцу.
- (3) Банке пословном субјекту, чији су текући рачуни затворени, враћају неизвршене налоге за плаћање који су издати од пословног субјекта, а исти се не односе на принудну наплату.
- (4) Пружаоци платних услуга затварају рачуне на захтјев, у складу с овим законом и уговором, по службеној дужности у складу са прописима који за своју посљедицу имају затварање рачуна.

ПОГЛАВЉЕ II. РЕГИСТРИ

Одјељак А. Регистар и Јединствени регистар

Члан 27.
(Регистар)

- (1) Финансијско-информатичка агенција (у даљем тексту: ФИА) успоставља и води Регистар из члана 8. став (3) овог закона.
- (2) Подаци из Регистра нису јавно доступни и на њих се примјењују прописи којима се уређује пословна тајна и заштита личних података.
- (3) ФИА може, на основу поднесеног захтјева у писаној форми или електронском облику, податке из Регистра доставити, односно омогућити приступ тим подацима:
 - а) ако је лице на које се ови подаци односе претходно дало писмени пристанак,
 - б) на основу одлуке или захтјева надлежног суда,
 - ц) ако, ради обављања надзора над пружаоцем платних услуга у складу са овим законом и прописом о платним услугама, то захтијева Агенција,
 - д) за потребе министарства надлежног за унутрашње послове, органа надлежног за борбу против организованог криминала и корупције и органа надлежног за спречавање прања новца и финансирања терористичких активности, у складу с прописима,
 - е) за потребе Пореске управе Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Пореска управа) и другог контролног органа, у складу с прописима којима се уређују послови из њихове надлежности,
 - ф) за потребе адвоката ради предузимања правних радњи у циљу пружања правне помоћи заступања физичких и правних лица у остваривању њихових потраживања, уз приложену пуномоћ странке,
 - г) у вези с поступком извршења или осигурања на имовини имаоца рачуна, на основу захтјева суда, другог надлежног органа или овлашћеног лица које, у складу са посебним законом, има правни интерес за принудно остварење потраживања у том поступку,

- h) за потребе пружаоца платних услуга ради отварања основног рачуна, ако је лице на које се ови подаци односе претходно дало писмени пристанак и
- и) за потребе пружаоца платних услуга у поступку отварања рачуна за плаћање физичком лицу ради провјере статуса његових других рачуна, ако је подносилац захтјева на које се ови подаци односе претходно дао писмени пристанак.
- (4) Захтјев за добијање података из става (3) овог члана треба садржавати, поред података утврђених прописом којим се уређује управни поступак, податке о правном основу и сврси коришћења личних података, као и друге податке које пропише ФИА.
- (5) Субјекти из става (3) овог члана податке из Регистра могу користити ради обављања послова у оквиру законом утврђене надлежности, искључиво у сврху за коју су прикупљени и не могу их даље саопштавати или достављати трећим лицима, нити тим лицима омогућити приступ овим подацима, осим у случајевима утврђеним овим законом.
- (6) Став (5) овог члана примјењује се и на лица која су запослена или ангажована односно која су била запослена или ангажована код субјекта из става (3) овог члана, а којима су подаци учињени доступним, као и друга лица којима су због природе њиховог посла ти подаци учињени доступним.
- (7) ФИА је одговорна за достављање података субјектима из става (3) овог члана у складу с овим законом и прописима којима се уређује управни поступак и заштита личних података.
- (8) У поступању по захтјеву субјекта из става (3) тач. х) и и) овог члана, ФИА је овлаштена да обезбиједи само информацију о постојању рачуна за плаћање, односно информацију о постојању рачуна за плаћање на којем су евидентирани и неизвршени налози за принудну наплату из евиденције регистра рачуна физичког лица, искључујући информације о пружаоцима платних услуга код којих су платни рачуни отворени и бројевима тих рачуна.
- (9) ФИА ће прописати форму и садржај обрасца у вези са ставом (3) тачка а) овог члана.

Члан 28.

(Достављање података у Регистар)

- (1) Пружаоци платних услуга су дужни достављати у Регистар, за сваки рачун за плаћање физичког лица који је отворен у складу с овим законом и прописом о платним услугама, слjedeће податке:
- а) име и презиме физичког лица, с тим да се за физичко лице - нерезидента достављају и подаци о држављанству,
- б) јединствени матични број физичког лица, односно другу идентификациону ознаку за физичко лице - нерезидента (број идентификационог документа: пасоша или друге одговарајуће личне исправе),
- ц) мјесто и адресу пребивалишта, мјесто и адресу боравишта, ако посједује, а за физичко лице - нерезидента адресу пребивалишта у домицилној земљи,
- е) број потврде пружаоца платних услуга о идентитету физичког лица - нерезидента којем се отвара рачун на основу судског рјешења, односно лица које је одређено за старатеља (на основу рјешења о старатељству),
- ф) број рачуна за плаћање физичког лица,

- г) врсту рачуна,
- х) датум отварања рачуна за плаћање физичког лица,
- и) датум затварања рачуна за плаћање физичког лица,
- ј) датум промјене личних података у вези са рачуном за плаћање,
- к) податке из тач. а) до ј) овог става о лицима која су овлашћена да располажу средствима на рачуну за плаћање физичког лица,
- л) ознаку "Р" или "Н" зависно од тога да ли је рачун резидента или нерезидента,
- м) статус рачуна (активан, блокиран, угашен),
- н) датум промјене статуса из тачке м) овога става,
- о) назив пружаоца платних услуга, општина и град у којој је отворен рачун и
- п) ознаку за основни рачун.

- (2) Регистар не садржи податке о стању и промјенама на рачунима из члана 8. став (1) овог закона.
- (3) Пружаоци платних услуга су дужни континуирано, одмах по отварању, промјени података о рачуну и затварању рачуна за плаћање физичких лица достављати електронским путем податке из става (1) овог члана у ФИА-у.
- (4) Пружаоци платних услуга су одговорни за тачност и ажурно достављање података у Регистар.
- (5) Пружаоци платних услуга су дужни, код прикупљања и обраде података о физичким лицима из става (1) овог члана, поступати у складу с прописима којима се уређује пословна тајна и заштита личних података.
- (6) ФИА, уз претходну сагласност Министра, прописује начин и поступак достављања података у Регистар, вођење и садржај Регистра, као и начин и поступак коришћења података из Регистра.

Члан 29. **(Јединствени регистар)**

- (1) ФИА успоставља и води Јединствени регистар из члана 22. став (3) овог закона.
- (2) Јединствени регистар из става (1) овог члана представља јавну евиденцију и централну базу података рачуна за плаћање пословних субјеката отворених код пружалаца платних услуга са сједиштем у Федерацији и организационих дијелова пружалаца платних услуга из Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине које послују у Федерацији и имају дозволу Агенције.
- (3) Корисници података из Јединственог регистра су пословни субјекти, ФИА, Пореска управа, Централна банка Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Централна банка), као и физичка лица који користе податке из Јединственог регистра у складу са прописима донесеним на основу овог закона (у даљем тексту: корисници).
- (4) Податке из Јединственог регистра корисници могу користити само за своје потребе и не могу их користити у друге сврхе, нити им је дозвољено даље умножавање и

дистрибуирање ових података. Јавност података из Јединственог регистра не односи се на податке чија је тајност прописана посебним прописима.

- (5) Непосредан увид у податке из Јединственог регистра, као и преузимање података из Јединственог регистра имају: Агенција, Пореска управа, Централна банка, банке, судови, органи управе и други органи, који могу да користе податке у складу са својим законским овлашћењима.
- (6) ФИА је дужна да осталим корисницима, на њихов захтјев, доставља податке из Јединственог регистра који су јавни и одговорна је за достављање података корисницима.

Члан 30. **(Достављање података у Јединствени регистар)**

- (1) Пружаоци платних услуга су дужни у Јединствени регистар достављати податке о отвореним и затвореним рачунима за плаћање пословних субјеката, врсти и статусу рачуна, као и блокади и деблокади текућих рачуна, континуирано, одмах након настанка ових промјена у евиденцијама пружалаца платних услуга, у складу са овим законом и прописима којима се уређује вођење и садржај Јединственог регистра.
- (2) Банке су дужне у Јединствени регистар извршити упис депозита који представљају колатерал, тј. инструменте осигурања потраживања.
- (3) Пружаоци платних услуга су дужни достављати у Јединствени регистар за сваки рачун за плаћање пословног субјекта који је отворен у складу са овим законом и прописом о платним услугама сљедеће податке:
 - а) пословно име, односно назив, матични број и јединствени идентификациони број пословног субјекта,
 - б) број рачуна за плаћање пословног субјекта,
 - ц) прописану ознаку за врсту рачуна и главни рачун,
 - д) податак о блокади и деблокади рачуна пословног субјекта,
 - е) облик организовања и шифру дјелатности пословног субјекта,
 - ф) ознаку ентитета, града или општине,
 - г) датум отварања и датум затварања рачуна за плаћање,
 - х) друге неопходне податке.
- (4) Пружалац платних услуга је одговоран за ажурно достављање података у Јединствени регистар и њихову тачност.
- (5) Начин и поступак достављања података у Јединствени регистар, вођење и садржај Јединственог регистра, као и начин и поступак коришћења података из Јединственог регистра, прописује ФИА, уз претходну сагласност Министра и у сарадњи са Централном банком и носиоцима активности успостављања регистра рачуна пословних субјеката у Републици Српској и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, ради обезбјеђења компатибилности регистра.

Члан 31.
(Обавезе ФИА-е)

(1) ФИА је дужна:

- а) континуирано, одмах по пријему обавјештења од пружалаца платних услуга о промјенама података из члана 28. став (1) и члана 30. ст. (1) и (3) овог закона, ажурирати податке у Регистру и Јединственом регистру, те обезбиједити идентичност података у Регистру и Јединственом регистру с подацима достављеним од стране пружалаца платних услуга,
- б) поступати у складу с прописима који уређују пословну тајну и заштиту личних података код прикупљања, обраде и давања података из Регистра и Јединственог регистра, те обезбиједити сигурност и повјерљивост података и предузети све техничке и организационе мјере у циљу заштите и тајности података,
- ц) водити посебну евиденцију о подацима и сврси за коју су подаци из Регистра дати субјектима из члана 27. став (3) овог закона,
- д) водити посебну евиденцију о подацима и сврси за коју су подаци из Јединственог регистра дати корисницима из члана 29. став (3) овог закона,
- е) чувати податке на начин и у роковима утврђеним прописима којима се уређује архивска дјелатност и другим прописима,
- ф) предузети мјере против неовлашћеног приступа подацима из Регистра и Јединственог регистра и других облика незаконите обраде, мијењања, уништавања или преноса података, као и мјере против злоупотребе ових података,
- г) пружаоцима платних услуга, електронским путем, омогућити непосредан увид и преузимање података који се воде у Јединственом регистру.

(2) Запослени у ФИА-и који обрађују податке из Регистра и Јединственог регистра дужни су чувати тајност података, придржавати се утврђеног начина заштите података и обрађивати податке под условима које одреди ФИА.

(3) Лица из става (2) овог члана дужна су чувати тајност података и након престанка радног односа.

Одјељак Б. Регистри сефова

Члан 32.
(Регистар сефова физичких лица и Регистар сефова пословних субјеката)

- (1) ФИА успоставља и води Регистар сефова физичких лица и Регистар сефова пословних субјеката које банке стављају на употребу корисницима сефа.
- (2) Регистри из става (1) овог члана не садрже податке о садржају сефова.
- (3) Банке које физичким лицима и пословним субјектима стављају на употребу сефове, дужне су редовно достављати ФИА-и податке које садрже регистри из става (1) овог члана и одговорне су за њихову тачност.

Члан 33.
(Регистар сефова физичких лица)

Регистар сефова физичких лица је електронска база података која садржи слjedeће податке о корисницима сефова:

- а) име и презиме корисника сефа,
- б) јединствени матични број корисника сефа резидента,
- ц) одговарајућу идентификациону ознаку за страног физичко лице (број идентификационог документа, земља издавалац тог документа, датум рођења и слично) и јединствени идентификациони број страног физичког лица додијељен у складу са прописима којима се уређује регистрација пореских обвезника,
- д) адресу пребивалишта корисника сефа резидента и адресу боравишта, ако посједује,
- е) адресу боравишта у Босни и Херцеговини за корисника сефа који је страног физичко лице и адресу пребивалишта у земљи домицила,
- ф) податке из тач. а) до е) овог става о лицима која су овлашћена да приступају сефу корисника,
- г) датум закључења и престанка уговора о сефу, као и период на који је тај уговор закључен.

Члан 34.
(Регистар сефова пословних субјеката)

Регистар сефова пословних субјеката је електронска база података која садржи слjedeће податке о корисницима сефова:

- а) пословно име, односно назив или скраћено пословно име корисника сефа,
- б) адресу сједишта корисника сефа, а за корисника који је страног правно лице и назив земље домицила,
- ц) матични број и јединствени идентификациони број корисника сефа,
- д) име и презиме лица која су овлашћена да приступају сефу корисника,
- е) јединствени матични број лица која су овлашћена да приступају сефу корисника, односно другу одговарајућу идентификациону ознаку за страног лице (број идентификационог документа, земља издавалац тог документа, датум рођења и слично),
- ф) датум закључења и престанка уговора о сефу, као и период на који је тај уговор закључен,
- г) друге неопходне податке које пропише ФИА.

Члан 35.
(Тајност података и приступ подацима)

- (1) Подаци из регистара сефова нису јавно доступни и на њих се примјењују прописи којима се уређују пословна тајна и заштита личних података.
- (2) ФИА је овлашћена да, на основу поднесеног захтјева у писаној форми или електронском облику, податке из Регистра сефова физичких лица и Регистра сефова пословних субјеката достави, односно омогући приступ тим подацима:
 - а) ако је лице на које се ови подаци односе претходно дало писмени пристанак,
 - б) на основу одлуке или захтјева суда,
 - ц) за потребе министарства надлежног за унутрашње послове, органа надлежног за борбу против организованог криминала и корупције и органа надлежног за

- спречавање прања новца и финансирања терористичких активности, у складу са прописима,
- д) у вези са поступком извршења или осигурања на имовини корисника сефа, на основу захтјева суда или другог надлежног органа.
- (3) На обавезе ФИА-е у погледу прикупљања, обраде и заштите података из Регистра сефова физичких лица и Регистра сефова пословних субјеката примјењују се одредбе овог закона које уређују Регистар и Јединствени регистар.
- (4) ФИА, уз претходну сагласност Министра, прописује начин вођења Регистра сефова физичких лица и Регистра сефова пословних субјеката, начин достављања података, као и давања и коришћења података из ових регистара.

ПОГЛАВЉЕ III. ПЛАЋАЊЕ И ПРИНУДНА НАПЛАТА СА РАЧУНА

Одјељак А. Плаћања

Члан 36. (Плаћања)

- (1) Начини плаћања су: безготовинско, готовинско и обрачунско.
- (2) Налог за плаћање је инструкција коју платилац или прималац плаћања подноси пружаоцу платних услуга којом се тражи извршавање платне трансакције.
- (3) Безготовинско плаћање је пренос средстава с рачуна платиоца на рачун примаоца.
- (4) Готовинско плаћање је директна предаја готовог новца између ималаца, уплата готовог новца на рачун за плаћање и исплата готовог новца с рачуна за плаћање у складу с прописом из става (8) овог члана.
- (5) Обрачунско плаћање је намирење међусобних новчаних обавеза и потраживања између ималаца без употребе новца.
- (6) Забрањено је пословним субјектима да измирују своје обавезе готовим новцем ако имају блокиране рачуне у складу са овим законом или ако је у супротности са прописом из става (8) овог члана, а готов новац остварен обављањем регистроване дјелатности дужни су положити на текуће рачуне у банкама у складу са прописом из става (8) овог члана.
- (7) Пословни субјекат не може обављати обрачунско плаћање из става (5) овог закона ако је у тренутку плаћања блокиран било који од текућих рачуна по основу налога за принудну наплату.
- (8) Влада ће, на приједлог Министра, подзаконским актом прописати услове и начин плаћања готовим новцем.

Члан 37. (Извршавање налога за плаћање)

Пружаоци платних услуга извршавају налоге за плаћање у складу са овим законом и прописом о платним услугама.

Одјељак Б. Принудна наплата

Члан 38. (Принудна наплата)

- (1) Изузетно од члана 37. овог закона, налог за плаћање у корист рачуна примаоца, а на терет рачуна платиоца могу дати:
 - а) повјериоци - на основу наплате доспјелих хартија од вриједности и доспјелих инструмената осигурања плаћања и осталих прописаних или уговорених овлашћења,
 - б) органи, институције и правна лица на основу законских овлашћења,
 - ц) банке, на основу судских одлука и других извршних исправа те законских овлашћења.
- (2) Налози за принудну наплату из става (1) овог члана требају гласити на текући рачун који је платилац, у складу с чланом 23. став (3) овог закона, одредио за извршење тих налога.
- (3) Осим налога за плаћање из става (1) тачке ц) овог члана, банка може дати налог за плаћање на терет текућег рачуна платиоца на основу уговорних овлашћења добијених од платиоца.
- (4) Забрањено је платиоцу обављање платних услуга са рачуна које има код пружалаца платних услуга, а који су блокирани на основу налога за принудну наплату.
- (5) У случају неликвидности (пословни субјекат је неликвидан ако на текућем рачуну нема довољно средстава за исплату свих налога, односно основа за наплату на дан доспијећа) налогодавац је дужан да поштује редослијед приоритета.

Члан 39. (Редослијед приоритета)

- (1) Банка налоге за принудну наплату евидентира и извршава, након осигурања покрића, према сљедећем редослиједу приоритета:
 - а) налози за плаћање и основе за наплату царина и царинских дажбина, посебних пореза-акциза, пореза на додатну вриједност, пореза на доходак и других пореза, по посебним прописима - према времену пријема;
 - б) налози за плаћање и основе за наплату доприноса из плата и на плате - према времену пријема;
 - ц) налози за плаћање и основе за наплату осталих јавних прихода, по посебним прописима - према времену пријема;
 - д) налози за плаћање и основе за наплату по другим извршним одлукама органа управе и судских органа - према времену пријема;
 - е) налози повјериоца на основу доспјелих хартија од вриједности, мјеница или овлашћења које је дужник дао својој банци и свом повјериоцу - према времену пријема;
 - ф) остали основи за наплату.

- (2) Налози за принудну наплату из сљедећег реда приоритета могу се извршавати тек по извршењу свих налога за принудну наплату из претходног реда приоритета, укључујући и налоге за принудну наплату који су примљени у међувремену.
- (3) Банка која води главни рачун пословног субјекта дужна је водити евиденцију о редослиједу пријема налога за принудну наплату истог приоритета из става (1) овог члана према дану и сату њиховог пријема и да их по том редослиједу извршава.
- (4) Банка која води главни рачун пословног субјекта обавјештава повјериоца, на његов писани захтјев, о редослиједу наплате његовог потраживања.
- (5) Поднесене налоге пословног субјекта који се не односе на принудну наплату банке не могу извршавати прије извршења свих налога за принудну наплату из става (1) овог члана и деблокаде свих рачуна пословног субјекта.

Члан 40.

(Извршавање налога за принудну наплату)

- (1) Банка која води главни рачун пословног субјекта извршава налоге за принудну наплату, дате у складу са чланом 38. ст. (1) и (2) овог закона, до износа одређеног у налогу из свих средстава на рачунима пословног субјекта у конвертибилним маркама који су отворени у тој банци, осим средстава која се налазе на рачунима банака које се налазе у поступку привремене управе и ликвидације и осим средстава која су изузета од извршења по другом основу.
- (2) У недостатку средстава за потпуно извршење налога за плаћање из става (1) овог члана, банка која води главни рачун пословног субјекта налоге извршава дјелимично. У периоду дјелимичног извршења налога за принудну наплату банка која води главни рачун држи блокиране све рачуне у конвертибилним маркама и девизне рачуне пословног субјекта отворене у тој банци.

Члан 41.

(Захтјев пружаоцима платних услуга)

- (1) Ако на рачунима платиоца нема довољно средстава за извршење налога из члана 38. став (5) овог закона, а платилац има отворене рачуне за плаћање код других пружалаца платних услуга, банка која води главни рачун платиоца на који гласе налози за плаћање упућује захтјев електронским путем другим пружаоцима платних услуга исти дан, у случају оправдане спријечености банке најкасније идући радни дан, за блокаду свих рачуна у конвертибилним маркама и девизних рачуна платиоца који се воде у тим пружаоцима платних услуга.
- (2) Пружалац платних услуга дужан је поступити по захтјеву банке из става (1) овог члана и блокирати све рачуне за плаћање платиоца који се воде код њега, до обавијести банке из става (1) овог члана о престанку блокаде рачуна. Податке о блокади рачуна пословног субјекта пружалац платних услуга дужан је доставити у Јединствени регистар.
- (3) Средства пословног субјекта на рачунима организационих дијелова и средства на рачунима за посебне намјене користе се за извршење налога за принудну наплату, осим средстава банака које су у поступку привремене управе и ликвидације,

средстава која су уговором о кредиту одређена као осигурање конкретног кредита и средстава која су изузета од извршења по другим основама.

- (4) Пружалац платних услуга неће извршити пренос средстава с блокираних рачуна учесника ако су та средства изузета од извршења прописом који уређује извршни поступак или другим прописима.
- (5) Рачуни јавних прихода на које се врше уплате јавних прихода на име Босне и Херцеговине, Федерације, кантона, градова и општина с којих се врши расподела на рачуне корисника јавних прихода не могу се блокирати и средства на овим рачунима изузимају се од извршења налога за принудну наплату.
- (6) Министар подзаконским актом прописује начин и поступак извршења налога за плаћање из овог члана.

Члан 42.

(Пренос средстава с блокираних рачуна)

- (1) Платилац је дужан одмах или први радни дан након примитка обавијести од банке о блокади текућег рачуна дати налог за пренос средстава с блокираних рачуна на његов главни рачун на којем су евидентирани неизвршени налози за принудну наплату или дати налог за резервисање средстава до потпуног окончања извршног поступка.
- (2) Ако платилац не поступи у складу са ставом (1) овог члана, пружаоци платних услуга код којих исти има блокиране рачуне испоставит ће налоге за пренос средстава с блокираних рачуна за плаћање у конвертибилним маркама на главни рачун у висини износа блокаде рачуна.
- (3) Ако на рачунима за плаћање платиоца у конвертибилним маркама нема довољно средстава за извршење налога за принудну наплату, банке ће испоставити налоге за пренос средстава у висини износа блокаде рачуна са свих блокираних девизних и рачуна за посебне намјене отворених у тим банкама, осим ако другим прописом није другачије одређено.
- (4) Банка која води главни рачун платиоца дужна је одмах, након потпуног извршења налога за принудну наплату, обавијестити друге пружаоце платних услуга о том извршењу, ради деблокаде средстава пословног субјекта на рачунима за плаћање код тих пружалаца платних услуга.
- (5) Након пријема обавјештења о престанку блокаде рачуна платиоца из става (4) овог члана, банка из става (3) овог члана дужна је деблокирати све његове рачуне и промијенити ознаку о блокади рачуна у евиденцији рачуна пословних субјеката који води банка и Јединствени регистар.

Члан 43.

(Налог за принудну наплату који гласи на терет другог рачуна платиоца)

- (1) Ако налог за принудну наплату гласи на терет другог текућег рачуна платиоца, а не на терет главног рачуна платиоца, банка која води тај рачун извршава налоге за плаћање по наведеним основама до износа покрића на рачунима платиоца који се

воде у тој банци у складу с чланом 39. овог закона. Неизвршене налоге за принудну наплату банка доставља исти дан, у случају оправдане спријечености банке најкасније идући радни дан, на извршење банци која води главни рачун платиоца и рачун остаје блокиран до пријема обавијести банке код које је отворен главни рачун да су измирене обавезе по основу принудне наплате.

- (2) Банка, која води главни рачун платиоца, примљене налоге за принудну наплату извршава на основу исправа из члана 38. став (1) тачка ц), члана 38. став (5), те чл. 39. и 40. овог закона.
- (3) Банка, која има отворене нерезидентне рачуне из члана 6. став (7) овог закона, дужна је да примљене налоге за принудну наплату извршава у складу са чланом 38. став (5) и чл. 39. и 40. овог закона, а у случају недостатка средстава на овим рачунима за потпуно извршење налога, ова и друге банке дужне су поступати на начин прописан чл. 41. до 44. овог закона.

Члан 44. (Уговор о орочењу)

- (1) Ако пословни субјекат на дан истека уговора о орочењу његових средстава код банке има на текућем рачуну евидентиране ненамирене обавезе из члана 38. ст. (1) и (2) овог закона, банка не може продужити уговор о орочењу средстава.
- (2) У уговору о ороченим средствима закљученим са имаоцем, банка је дужна унијети одредбу о раскиду уговора и обавези преноса орочених средстава, заједно с припадајућим каматама до момента раскида уговора, на главни рачун пословног субјекта ради извршења налога за принудну наплату у складу с овим законом.
- (3) У случају да на рачунима у конвертибилним маркама, девизама и рачунима за посебне намјене нема довољно средстава за извршење налога за принудну наплату банка код које се воде орочена средства тог имаоца који има блокиране рачуне обавезна је у складу са прописом којим се уређује извршни поступак, раскинути уговор и орочена средства до висине блокаде дозначити на главни рачун имаоца ради извршења налога за принудну наплату из члана 38. ст. (1) и (2) овог закона, искључиво и само по захтјеву банке код које се води главни рачун.
- (4) Банка из става (2) овог члана обавезна је на главни рачун дозначити и износ доспјелих камата, које према уговору о ороченим средствима припадају имаоцу до момента раскида уговора, ради извршења налога за принудну наплату у складу са овим законом.
- (5) Пословни субјекат у вези са ст. (2) и (3) овог члана може, ради извршења налога за принудну наплату, раскинути уговор о ороченим средствима закључен с банком.
- (6) Изузетно, уговори о намјенски ороченим средствима за осигурање пласмана су изузети из поступања по налозима принудне наплате.

Члан 45.
(Рокови чувања)

Пружалац платних услуга дужан је чувати налоге за плаћање и друге документе на основу којих су евидентирани промјене на рачунима за плаћање, у изворном облику или на други прикладан начин и у роковима који су утврђени прописима о архивској дјелатности, рачуноводству и ревизији и прописима о спречавању прања новца и финансирања терористичких активности.

Члан 46.
(Одговорност у поступку принудне наплате)

(1) Пружаоци платних услуга и имаоци одговорни су и сnose штету која може настати обављањем послова повезаних са рачуном за плаћање у складу са овим законом и прописом о платним услугама.

(2) Пружалац платних услуга је одговоран и сноси штету:

- а) ако налог за плаћање не изврши у складу с прописаним редослиједом плаћања,
- б) ако погрешно терети или одобри рачун код пружаоца платних услуга,
- ц) ако не поступи у складу с одредбама чл. 41. до 44. овог закона.

(3) Налогодавац је одговоран и сноси штету:

- а) ако је налог за плаћање, због непостојања рачуна наведеног у налогу, одбијен,
- б) ако налог за плаћање није извршен на дан валуте због недостатка средстава на његовим рачунима,
- ц) ако налог за плаћање није извршен на дан валуте ради подношења пружаоцу платних услуга након истека прописаног рока.

ПОГЛАВЉЕ IV. НАКНАДЕ И УПОРЕДИВОСТ НАКНАДА

Члан 47.
(Информације о накнадама и појмовник)

(1) Пружалац платних услуга дужан је физичком лицу дати информациони документ о накнадама (у даљем тексту: информациони документ) за најрепрезентативније услуге повезане с рачуном за плаћање из листе из става (7) овог члана у писаном облику или другом трајном носачу података, прије склапања уговора о рачуну за плаћање са корисником платних услуга, правремено, како би исти имао времена за доношење одлуке о склапању уговора.

(2) Информациони документ мора:

- а) имати назив „Информациони документ о накнадама“,
- б) садржавати називе свих услуга из листе најрепрезентативнијих услуга из става (7) овог члана и накнаде за оне од тих услуга које пружа, а ако не пружа поједину од тих услуга, назнаку да ту услугу не пружа,

- ц) бити кратак и самосталан документ, написан јасно, лако разумљивим ријечима те словима лако читљиве величине,
 - д) бити тачан и не смије бити обмањујући,
 - е) бити једнако разумљив када је штампан или фотокопиран у црно-бијелој верзији, ако је изворна верзија била у боји,
 - ф) имати изјаву о томе да садржава накнаде за најрепрезентативније услуге обухваћене листом најрепрезентативнијих услуга из става (7) овог члана и да су детаљне предуговорне и уговорне информације о свим услугама, укључујући и накнаде за услуге које нису на тој листи, наведене у другим документима,
 - г) бити написан на једном од језика који су у службеној употреби у Босни и Херцеговини,
 - х) садржавати висину накнаде уз назнаку да ли је фиксна или промјенљива, у конвертибилним маркама, а у другој валути само ако је тако уговорено између пружаоца платних услуга и физичких лица,
 - и) бити у формату и са структуром одређеном актом Агенције из става (7) овог члана.
- (3) Ако се једна или више услуга нуди као дио пакета услуга повезаних с рачуном за плаћање, информациони документ мора садржавати накнаду за цијели пакет, услуге укључене у пакет и њихову количину, као и додатну накнаду за било коју услугу која прелази количину обухваћену накнадом за пакет.
- (4) Пружалац платних услуга дужан је учинити доступним физичком лицу појмовник који је саставни дио информационог документа, а који мора обухватити барем називе и дефиниције услуга из листе најрепрезентативнијих услуга из става (7) овог члана, мора бити написан јасно и лако разумљивим ријечима и словима лако читљиве величине, не смије бити обмањујући те мора бити на једном од језика који су у службеној употреби у Босни и Херцеговини.
- (5) Информациони документ мора у сваком тренутку бити доступан физичком лицу, укључујући и физичко лице који није корисник тог пружаоца платних услуга и то у електронском облику на интернет страницама пружаоца платних услуга и просторијама пружаоца платних услуга којима корисник има приступ.
- (6) На захтјев физичког лица пружалац платних услуга дужан је том физичком лицу бесплатно дати информације о накнадама у писаном облику или на другом трајном носачу података.
- (7) Агенција ће прописати форму и листу од најмање 10, а највише 20 најрепрезентативнијих услуга повезаних с рачуном за плаћање с називима и дефиницијама услуга које физичка лица најчешће користе, које физичка лица излажу највећем укупном или појединачном трошку те које подлијежу накнади најмање једног пружаоца платних услуга у Федерацији.
- (8) Листу најрепрезентативнијих услуга из става (7) овог члана Агенција утврђује на начин да користи, у мјери у којој је то могуће, терминологију ЕУ прописа у овој области.
- (9) Агенција ће прописати садржај и форму информационог документа те ће најмање сваке двије године анализирати и по потреби ажурирати листу најрепрезентативнијих услуга из става (7) овог члана.

Члан 48.
(Извјештај о накнадама)

- (1) Не доводећи у питање одредбе прописа којима се уређују платне услуге и заштита корисника финансијских услуга, пружалац платних услуга дужан је за извршене услуге повезане с рачуном за плаћање најмање једном годишње бесплатно ставити на располагање електронским путем, односно на други начин учинити доступним имаоцу извјештај о свим обрачунатим накнадама и каматама из става (4) овог члана.
- (2) Ималац, при уговарању начина давања извјештаја о накнадама из става (1) овог члана, има право на избор начина на који ће примати тај извјештај, укључујући и пријем извјештаја електронским путем.
- (3) Независно од уговореног начина давања извјештаја, пружалац платних услуга дужан је имаоцу, на његов захтјев, доставити извјештај о накнадама у писаном облику.
- (4) Извјештај о накнадама, регулисаним уговором из члана 6. став (1) овог закона може бити израђен као самостални документ или као прилог извода рачуна за плаћање и мора садржавати најмање сљедеће информације:
 - а) накнаду обрачунату за сваку услугу и информацију о томе колико је пута та услуга коришћена у току односног периода, а ако је више услуга обухваћено пакетом, накнаду која је обрачуната за цијели пакет, информацију о томе колико је пута накнада за пакет обрачуната у односном периоду те додатну накнаду која је обрачуната за било коју услугу која прелази количину обухваћену накнадом за пакет,
 - б) укупне износе свих накнада обрачунатих у току односног периода за сваку услугу, за сваки пружени пакет услуга и за услуге које прелазе количину обухваћену накнадом за пакет,
 - ц) каматну стопу на уговорено прекорачење ако се примјењује на рачун за плаћање те укупни износ зарачунатих камата на уговорено прекорачење у односном периоду,
 - д) пасивну каматну стопу која се примјењује на рачун за плаћање те укупни износ камата које је ималац остварио у односном периоду,
 - е) укупни износ свих обрачунатих накнада за све услуге повезане са рачуном за плаћање пружене у току односног периода.
- (5) Извјештај о накнадама мора:
 - а) имати назив „Извјештај о накнадама“,
 - б) бити написан јасно, лако разумљивим ријечима те словима лако читљиве величине,
 - ц) бити тачан и не смије бити обмањујући,
 - д) бити написан на једном од језика који су у службеној употреби у Босни и Херцеговини,
 - е) садржавати накнаде у конвертибилним маркама, а у другој валути само ако је то уговорено између пружаоца платних услуга и имаоца у складу с прописима којима се уређује девизно пословање и плаћање,
 - ф) бити у формату одређеном актом Агенција из става (6) овог члана.
- (6) Агенција прописује облик и садржај извјештаја о накнадама.

Члан 49.
(Информације за кориснике платних услуга)

- (1) Пружалац платних услуга дужан је да у својим предуговорним и промотивним информацијама намијењеним кориснику платних услуга, као и у уговору који склапа

с имаоцем користи појмове из листе најрепрезентативнијих услуга из члана 47. став (7) овог закона.

- (2) У информацијама из става (1) овог члана пружалац платних услуга за означавање својих услуга може, уз појмове из листе најрепрезентативнијих услуга из члана 47. став (7) овог закона, користити и своје називе.
- (3) Пружалац платних услуга може у информационом документу из члана 47. овог закона и извјештају о накнадама из члана 48. овог закона, уз појмове из листе најрепрезентативнијих услуга из члана 47. став (7) овог закона, користити и своје називе услуга под условом да те називе користи као секундарне ознаке за услуге из те листе и да корисник може препознати услуге дефинисане у тој листи.

Члан 50. (Упоредни приказ накнада)

- (1) Агенција на својој интернет страници објављује упоредни приказ накнада које пружаоци платних услуга наплаћују имаоцима за услуге наведене у листи најрепрезентативнијих услуга из члана 47. став (7) овог закона.
- (2) Објава упоредног приказа накнада из става (1) овог члана садржи:
 - а) јасне и објективне критерије на основу којих се спроводи упоређивање накнада,
 - б) ажурне информације написане јасно, лако разумљивим ријечима, коришћењем појмова из листе најрепрезентативнијих услуга из члана 47. став (7) овог закона те ознаку времена посљедњег ажурирања,
 - ц) јасан преглед накнада које наплаћују пружаоци платних услуга који послују на територији Федерације,
 - д) упутство за поступање имаоцима у случају да примијете нетачне информације у објави упоредног приказа накнада.
- (3) Пружалац платних услуга дужан је на својој интернет страници обезбиједити повезницу с интернет страницом из става (1) овог члана.
- (4) Агенција ће прописати податке које су јој пружаоци платних услуга дужни доставити за потребе објаве упоредног приказа накнада из става (1) овог члана те начин и рокове за доставу тих података, као и поступак за пријављивање Агенцији нетачних информација о објављеним накнадама.

Члан 51. (Примјена одредби)

Одредбе чл. 47. до 50. овог закона не искључују обавезу пружаоца платних услуга да пружи информације које је дужан пружити у складу са одредбама прописа о платним услугама и прописа о заштити корисника финансијских услуга.

Члан 52. (Накнада за пружање платних услуга)

- (1) Пружаоци платних услуга могу наплатити накнаду за пружање платних услуга, осим услуга које су овим и другим законима означене као бесплатне.
- (2) Накнада из става (1) овог члана мора бити уговорена, примјерена и у складу са стварним трошковима пружалаца платних услуга.

- (3) Међубанкарска накнада код трансакције дебитном картицом не може бити виша од 0,2% вриједности извршене трансакције, а међубанкарска накнада код трансакције кредитном картицом не може бити виша од 0,3% вриједности извршене трансакције.
- (4) Пружалац платних услуга не може наплатити нити понудити међубанкарску накнаду супротно ставу (3) овог члана.
- (5) Одредбе става (3) овог члана не примјењују се на:
- а) платне трансакције на основу платних картица које се односе на исплату готовог новца на банкоматима или на шалтерима пружалаца платних услуга или на продајним мјестима код прималаца плаћања,
 - б) платне трансакције на основу пословних картица.
- (6) Пословна картица из става (5) тачка б) овог члана значи сваки платни инструмент издат на основу картица пословним субјектима чије се коришћење ограничава на пословне трошкове, при чему плаћања извршена таквим картицама терете директно текући рачун пословних субјеката.
- (7) Пружалац платних услуга дужан је, у пословним јединицама и на својој интернет страници, објавити цјеновник по којем наплаћује накнаде за пружање платних услуга и доставити електронским путем Агенцији у року од три радна дана од дана почетка примјене тарифе, те на својој интернет страници обезбиједити повезницу с интернет страницом из става (8) овог члана.
- (8) Агенција на својој интернет страници објављује упоредни приказ накнада које пружаоци платних услуга наплаћују пословним субјектима за платне услуге.
- (9) Објава упоредног приказа накнада из става (8) овог члана садржи:
- а) јасне и објективне критерије на основу којих се спроводи упоређивање накнада,
 - б) ажурне информације написане јасно, лако разумљивим ријечима, те ознаку времена посљедњег ажурирања,
 - ц) потпуни преглед тржишта или његовог знатног дијела с јасном назнаком, прије приказа самог упоређивања накнада, да објава упоредног приказа накнада није потпуни преглед тржишта,
 - д) упутство о начину пријаве нетачних информација у објави упоредног приказа накнада.
- (10) Агенција прописује садржај, рокове и начин достављања података из ст. (3) и (7) овог члана.

ПОГЛАВЉЕ V. ИЗВЈЕШТАВАЊЕ

Члан 53.

(Извјештај о стању и промјенама по рачуну)

- (1) Пружаоци платних услуга су обавезни ставити на располагање имаоцима извјештаје о свим промјенама и стању рачуна у складу са начином и условима прописаним уговором о отварању и вођењу рачуна.

- (2) Ако рок за доставу извјештаја није уговорен, пружаоци платних услуга достављају или стављају на располагање имаоцима извјештаје о стању и промјенама по рачунима с подацима о извршеним плаћањима, најкасније идући радни дан од дана настанка промјене на рачуну.
- (3) Подаци о промјенама и стању на рачунима имаоца представљају пословну тајну, као и други подаци за које је овим и другим законом утврђено да су тајни.

Члан 54.
(Ограничења)

- (1) Пружаоцима платних услуга је забрањено да учесницима наплаћују пружене информације из члана 6. став (3) и члана 7. став (3) овог закона.
- (2) Пружаоцима платних услуга и имаоцима је дозвољено да се договоре о трошковима за додатно или чешће достављање информација или њихов пренос путем канала комуникације у складу са прописом о заштити корисника финансијских услуга.
- (3) Трошкови пружалаца платних услуга за информације из става (2) овог члана морају бити примјерени и у складу са стварним трошковима пружалаца платних услуга.

Члан 55.
(Спречавање прања новца и финансирања терористичких активности)

Пружаоци платних услуга и имаоци су дужни да у вези са пословима повезаним са рачунима за плаћање поступају у складу са прописом о спречавању прања новца, финансирања терористичких активности и финансирања ширења оружја за масовно уништење.

ПОГЛАВЉЕ VI. НАДЗОР

Члан 56.
(Надзор)

- (1) Надзор над обављањем послова повезаним са рачунима за плаћање пружалаца платних услуга врши Агенција и други контролни органи у складу са одредбама овог закона, прописа о платним услугама и посебних прописа којима се уређује пословање и надлежност контролних органа и пружалаца платних услуга.
- (2) У оквиру своје надлежности, Агенција и контролни органи сарађују у вршењу надзора обављања послова повезаних са рачунима за плаћање и у примјени овог закона и других прописа.

Члан 57.
(Мјере)

У провођењу надзора и примјени овог закона, Агенција у складу са овим законом и прописима којима се уређује пословање пружалаца платних услуга:

- а) захтијева од пружалаца платних услуга да пружи све информације потребне за праћење усклађености обављања послова повезаних са рачунима за плаћање с овим законом и другим прописима,
- б) обавља директан надзор пружалаца платних услуга и њихових организационих дијелова,
- ц) даје препоруке и смјернице и по потреби обавезујуће налоге,
- д) предузима мјере и покреће поступке против пружалаца платних услуга у случају непридржавања одредби овог закона,
- е) привремено обустави или одузме пружаоцу платних услуга дозволу за обављање платних услуга ако не обавља пословање у складу са овим законом, прописима о платним услугама и прописима Агенције.

Члан 58.
(Сарадња и облици сарадње)

- (1) Агенција у свом раду сарађује и размјењује неопходне информације са надлежним судовима, тужилаштвима или лицима која раде по њиховим налозима, на основу одлуке или захтјева надлежног суда, односно тужилаштва, уколико су такви подаци потребни за поступке које спроводе у оквиру својих надлежности, а у складу са прописима који уређују њихов рад.
- (2) Достављање информација и обавјештења из става (1) овог члана не сматра се повредом тајности података.
- (3) Надлежни орган дужан је информације и обавјештења, које прими у складу са ставом (1) овог члана, чувати као повјерљиве и може их користити само у сврху за коју су му достављени и учинити доступним трећим лицима само уз сагласност надлежног органа који их је доставио.
- (4) Агенција може закључити споразум са једним или више надлежних тијела држава чланица или других држава ради обављања надзора над пословањем издавалаца и успостављати друге облике сарадње.
- (5) Достављање информација и обавјештења кроз облике сарадње из става (4) овог члана не сматра се повредом тајности података.

ПОГЛАВЉЕ VII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 59.
(Прекршаји банака)

- (1) Новчаном казном у износу од 20.000 КМ до 40.000 КМ казниће се за прекршај банка ако:
 - а) не отвори текући рачун у складу са чланом 7. ст. (1), (2) и (3) овог закона,
 - б) поступи супротно одредби члана 7. став (8) овог закона,
 - ц) на захтјев физичког лица из члана 9. став (2) овог закона не омогући отварање и коришћење основног рачуна и/или не поступи у складу са чланом 9. ст. (5) до (11) овог закона,

- д) међусобно не сарађује у поступку провјере да ли физичко лице има отворен рачун код друге банке у складу са чланом 9. ст. (6) и (12) овог закона,
 - е) накнаде у вези са основним рачуном наплаћује више него што је прописано или не пружа услуге у складу са чланом 10. овог закона,
 - ф) раскине уговор о основном рачуну супротно члану 11. овог закона,
 - г) пословном субјекту отвори рачуне и води евиденцију супротно члану 22. овог закона,
 - х) пословном субјекту, чији су рачуни блокирани, изврши плаћања и отвара текуће рачуне супротно члану 23. став (5) и члану 38. став (4) овог закона,
 - и) пословном субјекту отвори главни рачун супротно члану 24. став (1) овог закона,
 - ј) имаоцу затвори рачуне супротно чл. 25. и 26. овог закона,
 - к) не доставља податке у Регистар сефова физичких лица и Регистар сефова пословних субјеката у складу са чланом 32. став (3) овог закона,
 - л) не даје налоге за плаћање с рачуна пословних субјеката прописане чланом 38. став (1) тачка ц) овог закона,
 - м) не изврши налоге за принудну наплату у складу са чланом 38. став (5), чланом 39. став (1) и чланом 40. овог закона,
 - н) изврши налоге за плаћање, а који се не односе на принудну наплату, супротно члану 39. став (5) овог закона,
 - о) не поступи у складу с чланом 41. и чланом 42. ст. (2) до (5) овог закона,
 - п) са блокираних рачуна изврши пренос средстава, која су изузета од извршења, у складу са чланом 42. став (4) овог закона,
 - р) не изврши налоге за принудну наплату у складу са чланом 43. овог закона,
 - с) не разрочи орочена средства пословног субјекта у складу са чланом 44. ст. (2) до (4) овог закона,
 - т) наплати или понуди међубанкарску накнаду супротно члану 52. ст. (3) и (4) овог закона.
- (2) За прекршаје из става (1) овог члана казниће се и одговорно лице у банци новчаном казном у износу од 1.500 КМ до 3.000 КМ.
- (3) Новчаном казном од 10.000 КМ до 20.000 КМ за прекршај казниће се банка ако:
- а) измијени одредбе уговора супротно члану 7. став (4) овог закона,
 - б) повјериоца, на његов захтјев, не обавијести о редослиједу наплате његовог потраживања у складу са чланом 39. став (4) овог закона,

- ц) имаоцу - физичком лицу не да информациони документ о накнадама у складу с чланом 47. став (1) овог закона,
 - д) информациони документ о накнадама не састави у складу с чланом 47. ст. (2) и (3) овог закона,
 - е) имаоцу - физичком лицу не учини доступним информациони документ о накнадама у складу с чланом 47. став (6) овог закона,
 - ф) на захтјев имаоца – физичког лица не да кориснику информациони документ о накнадама и појмовник бесплатно у писаном облику или другом трајном носачу података у складу с чланом 47. став (7) овог закона.
- (4) За прекршаје из става (3) овог члана казниће се и одговорно лице у банци новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 2.000 КМ.

Члан 60.
(Прекршаји пружалаца платних услуга)

- (1) Новчаном казном у износу од 10.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај пружалац платних услуга ако:
- а) прије закључења уговора не информиса имаоца о свим битним условима коришћења услуге у складу са чланом 6. став (3) овог закона,
 - б) отвори рачуне супротно члану 6. став (8) овог закона,
 - ц) поступи супротно члану 7. став (7) овог закона,
 - д) одбије пружити услугу пребацивања рачуна за плаћање у истој валути физичком лицу које отвори или има рачун за плаћање код банке која се налази на територији Федерације супротно члану 12. овог закона,
 - е) као пружалац платних услуга - преносилац, не пренесе пружаоцу платних услуга - примаоцу информације и новчана средства у складу са чланом 13. став (2) овог закона,
 - ф) као пружалац платних услуга - прималац, не започне са предузимањем радњи које се односе на пребацивање рачуна за плаћање по пријему овлашћења физичког лица за пребацивање рачуна за плаћање у складу са чланом 14. став (1) овог закона,
 - г) као пружалац платних услуга - прималац, у року од два радна дана од дана пријема овлашћења, не поднесе захтјев пружаоцу платних услуга - преносиоцу да у складу са тим овлашћењем изврши радње у складу са чланом 15. овог закона,
 - х) као пружалац платних услуга - преносилац, по пријему захтјева у складу са чланом 15. овог закона од пружаоца платних услуга - примаоца, не изврши радње у складу са чланом 16. став (1) овог закона,
 - и) као пружалац платних услуга - преносилац блокира платни инструмент прије дана утврђеног у овлашћењу физичког лица супротно члану 16. став (2) овог закона,

- ј) као пружалац платних услуга - прималац, у року од пет радних дана од дана пријема информација затражених од пружаоца платних услуга - преносиоца, а у складу са овлашћењем физичког лица, не изврши радње у складу са чланом 17. овог закона,
- к) без накнаде не обезбиједи физичком лицу приступ свим расположивим подацима о постојећим трајним налозима и директним задужењима које физичко лице има код пружалаца платних услуга у складу са чланом 18. став (1) овог закона,
- л) као пружалац платних услуга - преносилац, наплати накнаду физичком лицу или пружаоцу платних услуга - примаоцу за давање података које од њега, у складу са чланом 15. овог закона, затражи пружалац платних услуга - прималац супротно члану 18. став (2) овог закона,
- м) наплати физичком лицу накнаде супротно члану 18. став (4) овог закона,
- н) без одлагања, не надокнади физичком лицу имовинску штету, укључујући и накнаде и камате, коју је физичко лице претрпјело због тога што пружалац платних услуга није у цијелости или дјелимично испунио своје обавезе из чл. 15., 16. и 17. овог закона у складу са чланом 19. став (1) овог закона,
- о) физичком лицу не учини доступним информације о услузи пребацивања рачуна за плаћање у складу са чланом 20. овог закона,
- п) не достави податке у Регистар, односно Јединствени регистар, у складу с чл. 28. и 30. овог закона,
- р) при прикупљању и обради података о физичким лицима не поступа у складу с чланом 28. став (5) овог закона,
- с) податке из Јединственог регистра користи супротно члану 29. став (4) овог закона,
- т) не поступа у складу са чланом 30. став (4) овог закона,
- у) поступи супротно члану 41. ст. (2) и (3) овог закона,
- в) не чува документацију и податке у складу са чланом 45. овог закона,
- з) имаоцу не да или не учини доступним најмање једном годишње и бесплатно извјештај о накнадама у складу с чланом 48. став (1) овог закона,
- аа) на захтјев имаоца не достави кориснику извјештај о накнадама у писаном облику у складу с чланом 48. став (3) овог закона,
- бб) извјештај о накнадама није састављен у складу с чланом 48. ст. (4) и (5) овог закона,
- цц) на својој интернет страници не осигура повезницу с интернет страницом Агенције у складу с чланом 50. став (3) овог закона,
- дд) као пружалац платних услуга наплати накнаде супротно члану 52. став (2) овог закона,
- ее) у пословним јединицама и на својој интернет страници не објави цјеновник по којем наплаћује накнаде за пружање платних услуга и не достави електронским путем

Агенцији у року од три радна дана од дана почетка примјене тарифе, те не осигура повезницу на својој интернет страници с интернет страницом Агенције у складу са чланом 52. став (7) овог закона,

фф) имаоца не извјештава у складу са чланом 53. овог закона и поступа супротно члану 54. овог закона,

гг) не поступи у складу са чланом 66. овог закона.

(2) За прекршаје из става (1) овог члана казниће се и одговорно лице у пружаоцу платне услуге новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 2.000 КМ.

Члан 61. (Прекршаји ФИА-е)

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај ФИА ако:

а) не успостави и не води Регистар у складу с чланом 27. став (1) овог закона,

б) не успостави и води Јединствени регистар у складу са чланом 29. став (2) овог закона,

ц) поступа и доставља податке из Регистра супротно члану 27. ст. (2) и (3) овог закона,

д) поступа и доставља податке из Јединственог регистра супротно члану 29. став (6) овог закона,

е) не поступа у складу с чланом 31. став (1) овог закона,

ф) не успостави и не води Регистар сефова физичких лица и Регистар сефова пословних субјеката у складу са чл. 32., 33. и 34. овог закона,

г) поступа и доставља податке из Регистра сефова физичких лица супротно члану 35. став (2) овог закона.

(2) За прекршај из става (1) овог члана казниће се одговорно лице у ФИА-и новчаном казном од 1.500 КМ до 3.000 КМ.

(3) Новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ, казниће се запослено лице у ФИА ако не поступи у складу с чланом 31. ст. (2) и (3) овог закона.

Члан 62. (Прекршаји пословних субјеката)

(1) Новчаном казном у износу од 5.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај пословни субјекат ако:

а) не отвори рачуне за плаћања и новчана средства не држи на рачунима у складу са чланом 21. став (1) овог закона,

б) не одреди главни рачун у складу са чланом 23. став (4) овог закона и не поступи у складу са чланом 24. овог закона,

ц) отвори рачуне супротно члану 25. став (5) овог закона,

д) врши плаћање у готовом новцу супротно члану 36. ст. (4) и (6) овог закона,

е) врши обрачунско плаћање супротно члану 36. став (7) овог закона,

ф) врши плаћања супротно члану 38. став (4) овог закона.

(2) За прекршаје из става (1) овог члана казниће се одговорно лице пословног субјекта новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 1.500 КМ.

(3) Новчаном казном у износу од 2.500 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај пословни субјекат ако:

а) не отвори рачуне у складу са чл. 21. и 22. овог закона,

б) не обавијести овлашћену организацију о промјени података који се воде у евиденцији рачуна овлашћене организације у складу са чланом 22. став (4) овог закона.

(4) За прекршаје из става (3) овог члана казниће се одговорно лице пословног субјекта новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 1.500 КМ.

Члан 63. (Прекршаји других субјеката)

(1) Новчаном казном 1.500 КМ до 3.000 КМ казниће се физичко лице ако отвори рачуне супротно члану 25. став (5) овог закона.

(2) Новчаном казном од 5.000 КМ до 10.000 КМ казниће се субјекат из члана 27. став (3) овог закона, ако податке добијене из Регистра користи супротно члану 27. став (5) овог закона.

(3) За прекршај из става (1) овог члана казниће се одговорно лице у субјекту, као и лице из члана 27. став (6) овог закона новчаном казном од 1.500 КМ до 3.000 КМ.

Члан 64. (Прекршајни поступак)

(1) Агенција или други контролни органи у поступку контроле издају прекршајне налоге или подносе захтјев за покретање прекршајног поступка у случајевима предвиђеним овим законом, у складу са прописима којима се уређује прекршајни поступак.

(2) Прекршајни поступак против пословног субјекта, осим органа из става (1) овог члана, може покренути и пружалац платних услуга у случају да у поступку обављања услуга повезаних са рачуном за плаћање утврди прекршај.

ПОГЛАВЉЕ VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 65. (Прелазне одредбе)

Пружаоци платних услуга дужни су да обављање послова везаних за рачуне за плаћање ускладе са одредбама овог закона, најкасније у року од пет мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 66.
(Доношење подзаконских аката)

- (1) Влада ће, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, донијети прописе из члана 10. став (5) и члана 36. став (8) овог закона.
- (2) Министар ће, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, донијети прописе из члана 6. став (9), члана 7. став (9), члана 22. став (5) и члана 41. став (6) овог закона.
- (3) До доношења подзаконских аката из ст. (1) и (2) овог члана, примјењиваће се подзаконски прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности с овим законом.

Члан 67.
(Обавезе Агенције и ФИА)

- (1) Агенција ће донијети акте из члана 47. став (7), члана 48. став (6), члана 50. став (4), члана 52. став (10) овог закона у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона.
- (2) ФИА ће донијети акте из члана 27. став (9), члана 28. став (6), члана 30. став (5) и члана 35. став (4) у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона.
- (3) Банке су дужне ФИА-и доставити податке о сефовима физичких лица и сефовима пословних субјеката, отвореним прије доношења овог закона, најкасније у року од 90 дана од дана доношења подзаконског акта из члана 35. став (4) овог закона.
- (4) До доношења аката из ст. (1) и (2) овог члана, примјењиваће се прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности с овим законом.

Члан 68.
(Престанак важења прописа)

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о унутрашњем платном промету („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 48/15, 79/15 и 4/21).

Члан 69.
(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

ПРИЈЕДЛОГА ЗАКОНА О РАЧУНИМА ЗА ПЛАЋАЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о рачунима за плаћање садржан је у члану III. 1. тачка ц. који је измијењен амандманима VIII, LXXXIX и CVI и члану IV. А 20. (1) д) Устава Федерације Босне и Херцеговине, према којима је у искључивој надлежности Федерације Босне и Херцеговине доношење прописа о финансијама, а Парламент Федерације БиХ, уз остала овлашћења предвиђена Уставом, одговоран је за доношење закона о вршењу дужности у федералној власти.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

II.1. Идентификација и дефиниција проблема

Платни промет је неизбјежан сегмент привредног живота сваке државе, са основном задаћом да обезбједи сигуран и дјелотворан пренос новчаних средстава и измирење дужничких обавеза употребом новца као средства плаћања. Платни промет представља комплексан систем инструмената, правила и процедура, учесника, формалних аранжмана заснованих на законским нормама и уговорним обавезама, те, коначно, технолошких рјешења савременог доба.

Доношењем Закона о унутрашњем платном промету („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 48/15 и 79/15) и његовим каснијим измјенама објављеним у “Службеним новинама Федерације БиХ”, број: 4/21, постојећи систем платног промета континуирано је унапређиван и дограђиван у складу са примјенљивим међународним стандардима и позитивном праксом земаља из окружења.

Поред успостављања Јединственог регистра рачуна пословних субјеката, а с циљем унапређивања поступка принудне наплате потраживања на новчаним средствима и заштите повјерилаца, 2021. године донесен је Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњем платном промету, којим је успостављен Регистар рачуна физичких лица као јединствена електронска евиденција и централна база података о новчаним рачунима физичких лица отвореним у банкама. Овај регистар је омогућио бржу и лакшу идентификацију рачуна дужника у пореском и извршном поступку, као и у другим судским поступцима, код истраживања сумњивих активности, спрјечавања прања новца и финансирања терористичких активности.

Измјенама и допунама Закона о унутрашњем платном промету из 2021. године унапријеђена је заштита физичких лица кроз увођење института платног рачуна са основним услугама с циљем веће финансијске инклузије физичких лица и утврђивањем додатних стандарда транспарентности пружања платних услуга и упоредивости накнада које се наплаћују физичким лицима у вези са платним рачунима. Те одредбе преузете су овим законом, како би се задржао висок ниво заштите физичких лица који им је пружен важећим законом. Наведене одредбе се употпуњују прописивањем посебних правила којима се детаљније уређује поступак промјене платног рачуна јер ће потрошач моћи да се определијели да ефикасно и брзо промијени платни рачун или да само пренесе одређене платне услуге које је користио код једног пружаоца платних услуга (нпр. одређене трајне налоге и сл.) на нови платни рачун. Наиме, утврђено је да

значајан број потрошача, након закључења уговора о отварању и вођењу платног рачуна, накнадно долази до сазнања да начин и услови под којима се пружају платне услуге у вези са тим рачуном више не одговарају њиховим потребама и интересима, односно да би други пружалац платних услуга могао да им понуди повољније услове коришћења наведених услуга.

SEPA (Single Euro Payments Area) представља заједничко подручје плаћања у коме грађани и предузећа могу да шаљу и примају безготовинске еуре брзо и под истим условима као код домаћих плаћања, а иста је уведена за кредитне трансфере 2008. године, за директна задужења 2009. године и у потпуности је имплементирана 2014. године у еурозони (у државама ван еурозоне 2016. године). Циљ је да се укину разлике између националних и прекограничних плаћања хармонизацијом стандарда и правила.

Како би се приступило SEPA подручју, неопходне су значајне регулаторне и инфраструктурне промјене, укључујући ревидирање прописа којим се уређује платни промет, спрјечавање прања новца и финансирања терористичких активности и сл. Имајући у виду наведено, на позив Централне банке БиХ, успостављен је Координациони одбор за придруживање БиХ SEPA подручју, којим координира ЦББиХ, а чији чланови су представници: Централне банке БиХ, ентитетских министарстава финансија, ентитетских агенција за банкарство и Удружење банака БиХ. Циљ Одбора је координација, консултација и размјена информација међу члановима како би се подстакла ефикасност и ефективност сваког појединачног члана у складу са уставним надлежностима у процесу испуњења услова за пријем БиХ у SEPA, те остале попутне активности до постизања коначне интероперабилности платних система БиХ са платним системима SEPA подручја.

Улазак у SEPA подручје ће представљати историјски корак ка пуној интеграцији финансијског система Федерације БиХ у европски оквир, уз директне користи за привреду и грађане, прије пуноправног чланства Босне и Херцеговине у ЕУ, односно чини важан искорак ка економској конвергенцији домаћег у односу на ЕУ доходак по глави становника, одрживом расту и дубљој финансијској интеграцији БиХ у европско тржиште.

Од кључне је важности да корисници разумију накнаде како би могли упоредити понуде различитих пружалаца платних услуга и доносити информисане одлуке о томе који рачун за плаћање најбоље одговара њиховим потребама. (Накнаде се не могу упоређивати када се пружаоци платних услуга користе различитом терминологијом за исте услуге и пружају информације у различитим форматима. Стандардизована терминологија, уз циљане информације о накнадама представљене у усклађеном формату који обухвата најрепрезентативније услуге повезане с рачуном за плаћање, може помоћи корисницима у разумијевању и упоређивању накнада).

Потребно је јасније и прецизније дефинисати обим информација које су пружаоци платних услуга дужни дати учеснику – физичком лицу у платном промету у односу на рјешења из важећег прописа којим се уређује унутрашњи платни промет у Федерацији у вези са платним услугама које овлаштене организације, дефинисане важећим законом, пружају.

У Европској унији је урађено истраживање и објављен је документ Европске комисије који се односи на утицај ограничавања међубанкарских накнада, гдје се наводи да су притисци конкуренције у малопродаји јачи од ефеката конкуренције у банкарству, те да се прије може очекивати да ће пословни субјекти своју уштеду, коју остваре кроз ниже трговачке накнаде, пренијети на кориснике, него да ће банке бенефите од виших

међубанкарских накнада пренијети на своје клијенте (нпр. кроз ниже трошкове чланарине за платне картице). Овим законом наставља се одређеност за прописивање ограничења међубанкарских накнада у складу са праксама чланица ЕУ.

У савременом окружењу држава чланица Европске уније, гдје се употреба готовог новца великом брзином смањује у корист примјене платних картица и других облика безготовинског плаћања, ступањем на снагу Директиве (ЕУ) 2014/92 у јулу 2014. године, утврђена је обавеза земљама чланицама да омогуће потрошачима (физичким лицима), који имају законито боравиште у Европској унији и који у одређеној држави чланици немају рачун за плаћање, да отворе основни платни рачун и њиме се користи. Законом се детаљније прописује институт основног рачуна ради веће финансијске укључености физичких лица, а полазећи од различитих категорија становништва и омогућавања истима отварања и коришћења рачуна за плаћање с основним услугама у платном промету са лимитираним износом накнада за отварање и коришћење истог. Наведеним одредбама обезбјеђује се већа укљученост физичких лица у платни промет и коришћење платног рачуна са основним услугама уз плаћање разумне накнаде.

Ради отклањања уочених проблема у пракси и пропуста у евидентирању рачуна физичких лица, предложено је да се Закон о унутрашњем платном промету оснажи у сегменту допуне података које треба да садржи Регистар рачуна физичких лица. Предложено је да овај регистар садржи и податак о статусу рачуна физичког лица у смислу да ли на рачуну постоје евидентирани, а неизмирени налози за принудну наплату, с обзиром на то да у таквим случајевима, а с циљем заштите потраживања повјерилаца, није дозвољено отварање нових платних рачуна. У том смислу, даје се могућност банкама да прибаве податке из Регистра рачуна физичких лица за потребе отварања основног рачуна и за потребе отварања платних рачуна физичком лицу ради провјере статуса других платних рачуна тог физичког лица. У оба наведена случаја, банка може добити наведене податке, само ако је лице на које се ови подаци односе претходно дало писмени пристанак.

Поред тога, Законом се врши даље усклађивање домаћег законодавства са Директивом (ЕУ) 2014/92, у смислу усклађивања са одредбама ове директиве везаним за пребацивање платног рачуна из једног у другог пружаоца платних услуга, у складу са потребама тржишта.

Регистри сефова физичких и пословних субјеката успостављени су у окружењу и земљама Европске уније, а успостављање оваквих централизованих база података налажу и међународни стандарди и Директива (ЕУ) 2018/843 која уређује спречавање прања новца и финансирања терористичких активности. Предложено је да Регистар сефова физичких лица и Регистар сефова пословних субјеката садржи податке о корисницима банкарских сефова. Имајући у виду да се у сефу могу похрањивати и чувати ствари различите природе и вриједности, те да су приступ сефу и његово принудно отварање, уређени прописом о облигационим односима и принудним прописима, законом се предлаже да подаци из регистара нису јавно доступни, и то како подаци о постојању банкарских сефова физичких лица, тако и подаци о постојању сефова пословних субјеката. На регистре се примјењују прописи којима се уређују банкарска тајна и заштита личних података, а приступ регистру омогућен је уском кругу овлашћених корисника, тачније судовима, органима надлежним за борбу против организованог криминала и корупције, те спречавање прања новца и финансирања терористичких активности.

У изради Закона коришћен је важећи правни оквир, односно законска рјешења у БиХ и Федерацији, препоруке садржане у релевантним директивама и осталим изворима

права ЕУ, Међународни стандарди у борби против прања новца и финансирања терористичких активности (FATF препоруке), те релевантна рјешења упоредног права земаља из окружења.

II.2. Циљеви који се намјеравају постићи доношењем закона

Доношењем Закона очекује се унапређење пружања услуга плаћања корисницима с основа повећања транспарентности и упоредивости накнада које су повезане с рачуном за плаћање, а у складу са најбољим међународним праксама.

Поред намјере да се домаћи платни промет модернизује и приближи високим захтјевима европских директива, доношењем овог закона Федерација би допринијела испуњавању захтјева БиХ у вези са чланством у SEPA међународном платном систему.

С обзиром на то да БиХ није чланица ЕУ, за њено учлањење у SEPA систем потребно је испунити дефинисане критеријуме прописане од Европског платног вијећа и службено поднијети захтјев за чланство државе, након чега се банке појединачно могу прикључивати овој платној мрежи.

Успостављањем јединствених правила омогућиће се врло једноставан упоредни приказ услуга и висине накнада везаних уз рачун за плаћање. Побољшањем транспарентности и упоредивости накнада омогућиће се имаоцима рачуна за плаћање боље разумијевање накнада везаних уз рачун за плаћање. На овај начин корисници ће имати могућност упоредити понуде различитих пружалаца платних услуга и донијети одлуку о томе који рачун за плаћање најбоље одговара њиховим потребама. У ту сврху закон прописује начин, садржај и облик информационог документа о накнадама који ће обухватати накнаде које пружалац платних услуга наплаћује за најрепрезентативније, односно најчешће коришћене платне услуге. Притом ће бити у обавези користити се стандардизованим појмовима, односно називима услуга, чиме ће се кориснику додатно олакшати упоређивање понуда различитих пружалаца платних услуга. Листу најрепрезентативнијих услуга повезаних с рачуном за плаћање утврдиће Агенција за банкарство Федерације БиХ. Додатно, информациони документ о накнадама мораће бити доступан корисницима у облику кратког документа, који је написан лако разумљивим ријечима и једноставан за читање. Такве информације које су сажете, стандардизоване и једноставне за поређење помоћи ће корисницима у још бољем разумијевању и упоређивању накнада између различитих пружалаца платних услуга с обзиром на то да ће све кључне информације бити сажете у једном кратком документу с коришћеним стандардизованим појмовима. Пружаоцима платних услуга се, такође, уводи додатна обавеза информисања корисника о наплаћеним накнадама. Наиме, пружалац платних услуга дужан је корисника, најмање једанпут годишње, бесплатно информисати о свим наплаћеним накнадама везано уз рачун за плаћање, укључујући и информацију о каматама наплаћенима за прекорачење. На тај начин корисник ће једном годишње, на једном документу, бити детаљно информисан о свим накнадама и каматама које му је зарачунао његов пружалац платних услуга у протеклих годину дана, што досад није био случај. Тиме ће се кориснике додатно освијестити о стварном износу накнада које плаћа на годишњем нивоу. Како би се корисницима омогућио приступ непристрасним и вјеродостојним информацијама о висини накнада везаних уз рачун за плаћање које наплаћују сви пружаоци платних услуга у Федерацији, Агенција на својој ће интернет страници објављивати упоредни приказ накнада које различити пружаоци платних услуга наплаћују корисницима за најрепрезентативније услуге повезане с рачуном за плаћање. Информације о накнадама које ће се објављивати на интернет

страници редовно ће се ажурирати на основу података прикупљених од пружалаца платних услуга. Приступ наведеној страници биће бесплатан и корисницима ће омогућити добијање јасних, сажетих и тачних информација о накнадама које наплаћују пружаоци платних услуга у Федерацији, и то све на једном мјесту без непотребних трошкова. Тиме ће корисници врло једноставно моћи одабрати најповољнијег пружаоца платних услуга.

Ограничава се висина међубанкарске накнаде код трансакција платним картицама, које не могу бити више од 0,2% вриједности извршене трансакције код трансакције дебитном картицом, а код трансакције кредитном картицом не може бити виша од 0,3% вриједности извршене трансакције што је у складу с одредбама Уредбе (ЕУ) 2015/751. Пружалац платне услуге не може наплатити нити понудити међубанкарску накнаду супротно овим ограничењима. Очекивано је да се ограничавањем међубанкарских накнада и повећањем транспарентности на тржишту створе услови да конкуренција међу банкама и картичним системима доведе до бржег развоја безготовинских плаћања са свим предностима тих плаћања за економију земље уопште.

Како би се пословним субјектима омогућио приступ непристрасним и вјеродостојним информацијама о висини накнада које наплаћују пружаоци платних услуга у Федерацији, Агенција ће на својој интернет страници објављивати упоредни приказ накнада које пружаоци платних услуга наплаћују корисницима за платне услуге. Информације о накнадама које ће се објављивати на интернет страници редовно ће се ажурирати на основу података прикупљених од пружаоца платних услуга. Приступ наведеној страници бит ће бесплатан и корисницима ће омогућити добијање јасних, сажетих и тачних информација о накнадама које наплаћују пружаоци платних услуга у Федерацији и то све на једном мјесту без непотребних трошкова. Тиме ће корисници врло једноставно моћи одабрати најповољнијег пружаоца платних услуга.

Такође се жели утицати на смањење трошкова социјално осјетљивим категоријама становништва, у вријеме настале економске кризе, на начин да се подзаконским актом омогуће повлашћене накнаде за пружање основних услуга у платном промету за наведене категорије.

II.3. Алтернативна рјешења - идентификација опција

Опција 1: Не предузимати ништа

Користи: Нема користи, јер циљ није могуће постићи ненормативним рјешењем. Ова опција нема значајне утицаје на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Трошкови: Ова опција нема значајне утицаје на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Опција 2: (ненормативно рјешење)

Користи: Циљ није могуће постићи ненормативним рјешењем, односно доношењем административно-стручних мјера регулатора без доношења новог закона. Ова опција нема значајне утицаје на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Трошкови: Ова опција нема значајне утицаје на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Опција 3: (нормативно рјешење)

Користи: Нормативно рјешење не може бити извршено кроз измјене и допуне важећег Закона о унутрашњем платном промету, с обзиром да се ради о већем броју измјена чији обим превазилази више од половине постојећих одредби закона. Ова опција нема значајне утицаје на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Трошкови: Ова опција нема значајне утицаје на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Опција 4: (нормативно рјешење)

Користи: Нормативно рјешење може бити извршено кроз друго нормативно рјешење, односно доношење новог Закона о рачунима за плаћање, с обзиром да важећи закон регулише дио материје, али је због обима измјена потребно израдити нови закон. Ова опција нема значајне утицаје на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

Трошкови: Ова опција нема значајне утицаје на подручје социјалне заштите, подручје заштите околиша и привреду.

II.4. КОНСУЛТАЦИЈЕ

Федерално министарство финансија је обавило консултације с Агенцијом за банкарство Федерације БиХ, Удружењем банака БиХ, Централном банком БиХ те је објавило текст закона на својој интернет страници 02.12.2025. године и дат је рок од 10 дана за достављање примједби и сугестија. Одређени приједлози и стручне сугестије уграђене су у текст предложеног закона.

III. УСКЛАЂЕНОСТ С ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Након увида у прописе Европске уније и анализе одредби Нацрта закона о рачунима за плаћање установљено је да постоје извори ЕУ *acquis* релевантни за материју коју уређује достављени Нацрт, те да су одредбе дјелимично усклађене с њима.

Предметна материја, у дијелу примарних извора права ЕУ, уређена је Уговором о функционисању Европске уније (пречишћени текст 15.03.2025. године), Дио први – Начела, Глава II – Одредбе које имају општу примјену, члан 16. став 1, Дио трећи - Политике и унутрашња дјеловања уније, Глава VII – Заједничка правила о тржишном такмичењу, опорезивању и усклађивању законодавстава, Поглавље 3 – Усклађивање законодавства, члан 114., Дио шести - Институционалне и финансијске одредбе, Глава I – Одредбе о институцијама, Поглавље 2 – Правни акти Уније, поступци доношења и друге одредбе, Одјељак 2. Поступци за доношење аката и друге одредбе, члан 294. (Treaty on the Functioning of the European Union, Consolidated Version, 15 March 2025, Part One – Principles, Title II – Provisions Having General Application, Article 16 Paragraph 1, Part Three - Union Policies and Internal Actions, Title VII, – Common rules on competition, taxation and approximation of laws, Chapter 3 – Approximation of laws, Article 114, Part Six - Institutional and Financial Provisions, Title I - Institutional Provisions, Chapter 2 - Legal acts of the Union, adoption procedures and other provisions, Section 2 - Procedures for the adoption of acts and other provisions Article 294).

Поред Уговора, предметну материју Нацрта, уређује и Повеља о основним правима Европске уније, Наслов IV – Солидарност, члан 8. – Заштита личних података (Charter of fundamental rights of the European Union, Title IV. – Solidarity, Article 8 – Protection of personal data).

Предметним Законом о рачунима за плаћање, између осталог, успоставља се Регистар сефова, као јединствена електронска евиденција и централна база података о сефовима у банкама. Успостављање и вођење поменутог регистра повјерено је ФИА-и. Приликом дефинисања одредби којима се утврђују овлашћења и обавезе ФИА-е и овлашћених организација за обављање платног промета, предлагач је имао у виду прописе који уређују заштиту личних података као и спречавање прања новца и финансирања терористичких активности. Наведено је у дијелу секундарних извора права ЕУ, дјелимично усклађено са сљедећим изворима:

- Директивом 2014/92/EУ Европског парламента и Савјета од 23. јула 2014. године о упоредивости накнада повезаних с рачунима за плаћање, пребацивању рачуна за плаћање и приступу рачунима за плаћање с основним услугама (Текст значајан за ЕГП) (Directive 2014/92/EU of the European Parliament and of the Council of 23 July 2014 on the comparability of fees related to payment accounts, payment account switching and access to payment accounts with basic features (Text with EEA relevance))

- Директивом 2018/843/EУ Европског парламента и Савјета од 30. маја 2018. године о измјени Директиве (ЕУ) 2015/849 о спрјечавању коришћења финансијског система у сврху прања новца или финансирања тероризма и о измјени директива 2009/138/EC и 2013/36/EУ (Текст значајан за ЕГП) (Directive (EU) 2018/843 of the European Parliament and of the Council of 30 May 2018 amending Directive (EU) 2015/849 on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing, and amending Directives 2009/138/EC and 2013/36/EU (Text with EEA relevance)),

- Уредбом (ЕУ) 2016/679 Европског парламента и Савјета од 27. априла 2016. године о заштити појединаца у вези с обрадом личних података и о слободном кретању таквих података те о стављању ван снаге Директиве 95/46/EЗ (Општа уредба о заштити података) (Текст значајан за ЕГП) (Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation) (Text with EEA relevance)),

- Уредбом (ЕУ) 2015/751 Европског парламента и Савјета од 29. априла 2015. године о међубанкарским накнадама за платне трансакције на основу картица (Текст значајан за ЕГП) (Regulation (EU) 2015/751 of the European Parliament and of the Council of 29 April 2015 on interchange fees for card-based payment transactions (Text with EEA relevance)).

IV. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПОЈЕДИНИХ ОДРЕДБИ

Општим одредбама Закона (чл. 1. до 5.) уређује се предмет закона, прописује се усклађивање с правним актима Европске уније, дефинишу се појмови који се користе у овом закону, прописује се примјена других закона, као и услуге повезане са рачуном за плаћање које може пружати банка.

У II дијелу, поглављу I, одјељку А. (чл. 6. и 7.) прописују се рачуни за плаћање и текући рачун.

Одјељак Б. (чл. 8. до 11.) прописује услове отварања и евиденције рачуна физичких лица, отварање основног рачуна, накнаде које су повезане са основним рачуном, те раскид уговора о основном рачуну.

У одјељку Ц (чл. 12. до 20.) прописује се пребацивање рачуна за плаћање, као и обавезе пружаоца платних услуга – примаоца и обавезе пружаоца платних услуга – преносиоца у том процесу, који има за циљ уредан и непрекидан наставак платних активности корисника. Надаље, утврђује се право физичког лица на бесплатан приступ информацијама о постојећим трајним налозима и директним задужењима код пружалаца платних услуга те се забрањује наплата накнада за пружање тих података. Прописује се одговорност пружалаца платних услуга укључених у поступак пребацивања рачуна за плаћање за имовинску штету коју физичко лице претрпи због неиспуњавања њихових обавеза из закона, као и обавеза пружаоца платних услуга да физичком лицу пружи јасне и потпуне информације о поступку пребацивања рачуна за плаћање.

У одјељку Д (чл. 21. до 24.) прописује се обавеза пословних субјеката да отворе текуће рачуне у банкама и да сва новчана средства воде и плаћања обављају преко тих рачуна, начин отварања и врсте отворених рачуна те обавезу одређивања главног рачуна. Такође, уређују се обавезе банака приликом отварања и вођења рачуна пословних субјеката да води евиденцију свих рачуна коју обједињује у Јединственом регистру рачуна пословних субјеката. Обавезује се и пословни субјекат да обавијестити банку о свакој промјени података у року од осам дана. Надаље, прописује да пословни субјекат код једне банке може имати само један текући рачун и по један рачун за сваки организациони дио, док се за посебне намјене могу отворати више рачуна те се уређује институт главног рачуна.

У одјељку Е (чл. 25. до 26.) прописује се обавеза банке да затвори текући рачун на захтјев имаоца или по службеној дужности, у складу са уговором и важећим прописима, при чему затварање рачуна и гашење платне картице физичком лицу не смије бити наплаћено. Такође, прописује да се рачун не може затворити ако постоје неизвршени налози за принудну наплату, као и да банка мора имати прописане процедуре за поступање с неактивним рачунима и уређене односе с имаоцима.

У II дијелу, поглављу II, одјељку А. (чл. 27. до 31.) прописана је обавеза ФИА-е да води Регистар рачуна физичких лица, обавеза пружаоца платних услуга да достављају податке о рачунима физичких лица у Регистар, начин и вријеме достављања података, те одговорност пружалаца за тачност и ажурност достављених података. Надаље, обавезује се ФИА да успостави и води Јединствени регистар, који представља јавну евиденцију и централну базу података рачуна за плаћање пословних субјеката.

Одјељак Б. (чл. 32. до 35.) прописује се обавеза ФИА-а да успостави и води Регистар сефова физичких лица и Регистар сефова пословних субјеката које банке стављају на употребу корисницима сефа, као и да подаци из Регистра сефова нису јавни и да се штите према правилима о пословној тајни и личним подацима, да податке ФИА може доставити или омогућити приступ само уз сагласност особе на коју се подаци односе, на основу судске одлуке или захтјева, те надлежним органима за унутрашње послове, борбу против организованог криминала, корупције и прања новца, као и у поступцима извршења или обезбјеђења према налогу суда или другог надлежног органа. Такође је прописано да се на обраду ових података примјењују иста правила која важе за остале регистре под надзором ФИА-е.

У поглављу III, одјељку А. (чл. 36. и 37.) прописују се врсте плаћања, ограничења за пословне субјекте, посебно у ситуацијама када имају блокиране рачуне, као и обавеза пружаоца платних услуга да извршавају налоге за плаћање у складу са прописом о платним услугама.

Одјељак Б. (чл. 38. до 46.) прописује се извршење налога за принудну наплату, редослијед приоритета, поступак у случају недостатних средстава на главном рачуну, поступање банке у вези са ороченим средствима пословног субјекта у случају неизмирених налога принудне наплате, обавеза пружаоца платних услуга у вези с чувањем налога за плаћање и друге документације која евидентира промјене на рачунима у роковима прописаним за архивску дјелатност, рачуноводство, ревизију и спрјечавање прања новца. Надаље, утврђује се одговорност у поступку принудне наплате за пружаоце платних услуга као и за налогодавце, те одговорност за штету која може настати обављањем послова повезаних са рачуном за плаћање.

У поглављу IV (чл. 47. до 52.) прописују се обавезе пружаоца платних услуга: да прије склапања уговора физичком лицу правовремено да информациони документ и појмовник о накнадама за најрепрезентативније услуге, да за извршене услуге повезане с рачуном за плаћање бесплатно достави извјештај о свим обрачунатим накнадама и каматама. Надаље, прописује се висина накнаде коју могу наплатити за пружање платних услуга, као и међубанкарска накнада код трансакција дебитном и кредитном картицом. Овим одредбама се не искључује обавеза пружаоца платних услуга да пружи информације које је дужан пружити у складу са одредбама прописа о платним услугама и прописа о заштити корисника финансијских услуга.

Поглављем V (чл. 53. до 55.) утврђује се обавеза пружаоца платних услуга да ставе на располагање имаоцима извјештаје о свим промјенама и стању рачуна у складу са прописом о платним услугама, као и забрана да пружаоци платних услуга и банке учесницима наплаћују накнаду за пружене информације о свим важним условима коришћења услуга повезаних са рачуном за плаћање, прије закључења уговора, те могућност да се пружаоци платних услуга и имаоци договоре о трошковима за додатно или чешће достављање информација или њихов пренос путем канала комуникације у складу са прописом о заштити корисника финансијских услуга. Такође, обавезују се пружаоци платних услуга и имаоци да у вези са пословима повезаним са рачунима за плаћање поступају у складу са прописом о спречавању прања новца и финансирања терористичких активности.

Поглавље VI Закона односи се на надзор над обављањем послова повезаним са рачунима за плаћање (чл. 56. до 58.), који врши Агенција за банкарство Федерације БиХ и други контролни органи, као и сарадња и облици сарадње.

У поглављу VII прописане су прекршајне и казнене одредбе (чл. 59. до 64.). Предвиђене су новчане казне за непоштовање обавеза из овог закона, које су усаглашене са прописом о прекршајима.

У поглављу VII које се односи на пријелазне и завршне одредбе (чл. 65. до 69.) прописани су рокови за доношење подзаконских аката на основу овог закона те се утврђује рок престанка важења Закон о унутрашњем платном промету („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 48/15, 79/15 и 4/21), као и ступање на снагу закона.

V. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

За успостављање регистара сефова физичких лица и пословних субјеката биће потребна финансијска средства која се могу обезбиједити из властитих средстава ФИА-е, као и из средстава финансијске помоћи, донација и других извора прикупљених у сврху успостављања ових регистара, осигурања сигурности и повјерљивости података, те њихове заштите у складу са одредбама овог закона и закона којим се уређује заштита личних података.

С обзиром на то да се ФИА финансира од накнада остварених својим пословањем, у које спадају и накнаде за коришћење података из ових регистара, за провођење овог закона нису потребна финансијска средства из буџета Федерације.